

உபநிடதம்,

மூலமும்-உரையும்

வழிபடுகடவுள்வணக்கம்.

மெய்யுடைய வடியார்மேல் விருப்புடை-
யான் கருப்பூர விளக்குப்போலவன், பொய்
யுடைய வருள்போதப் பொருளுடையா னரு
ளுடையான் பொறியைந்தானும், மையுடைய
மனத்தானு மயக்குடையார் மதங்களைத்தா
மதங்களாக்குங், கையுடைய முகமுடையா
கமுடையான் றனைக்கருத்திலிருத்தல் செய்வா
ம் (இதன்பொருள்.) சத்தியத்தையுடைய அடி
யார்மேல் விருப்பத்தையுடையவன் - கருப்பூ
ரதீபம்போல எனனு பொய்யுடைந்தும் போ
க அருளிய போதமாகியபொருளை யுடையவ
ன் - அருளையுடையவன் - பஞ்சேந்திரியங்களா
லும் இருளையுடைய மனத்தாலும் மயக்கு
டையவர் மதங்களைத் தாம்கெடுதல் செய்வி
க்கும் கைகளையுடைத்தாகிய முகத்தையுடை
யவன் - எல்லாருள்ளத்தையுந் தனக்கிருப்பிட
மாகவுடையவன் - ஐவெட்பமின் றகவேனை

க்கருத்தினிடத்திலிருந்துவாய் என்றவாறு (௧)

[குருவணக்கம்.]

தானிவன்றா னவனென்றே நவின்றறியா
தேயுழன்ற நாயினேற்குத், தானமருநிலையி
துவே தாந்தவுப சாந்தமிது தானே தானு,
மோனமொழி யிதுவெனநான் மறையினுப
நிடதமொழிமுடிவுகாட்டு, ஞானகுருதேசிக
னை நாவகத்தும் பாவகத்து நவிற்றுவாமே.*

இ-ள், நான் இவன் தான் அவன் என்கிற
கற்பனையைச் சொல்லி அறியாது அலைந்து
திரிந்த அடியேனுக்குத் தானாய் அமருகின்ற
நிலை இதுவென்றும், வேதாந்தவுபசாந்தம்
இதுவென்றும், தானேதன்மயமாகு மௌ
னவசனம் இதுவென்றும், நாலுவேதங்களிலு
சொல்லப்பட்ட உபநிஷத்வாக்கியங்களது மு
டிவைக்காட்டிய ஞான குருதேசிகனை நாவினி
டத்தும்பாவினிடத்தும் துதிப்பாய் எ-று (௨)

[அவையடக்கம்.]

ஓதுசுருதிசனக்கி னுபநிடதமென்னுஞ்சி
னுரைகடோய்ந்து, போதுமொருவேதாந்த
சொரூபானந்தப் பெயரைப்புனைந்த நூலி,
னீதிபெரியோருரைப்ப வதனையன்றிப் பொன்றி
ல்லாதநெஞ்சினுல்யா, னுரைவுகொடுபிதற்றி
யெனதறியாமையையும்வெளியாக்கினேனே

இ-ள். அத்தியயனஞ்செய்யப்பட்ட வேதங்
கள்நான்கினும் உண்டான உபநிஷத்து முப்
பத்திரண்டிலுமுள்ள பொருள்களைத் தேய்
ந்து வந்த ஒப்பற்ற வேதமுடிவான சொரூ
பானந்தமென்னும் பெயரைத்தரித்த வட
மொழி ஞானநூலின் மகிமையை மகத்துக்
கள் சொல்ல அதனைப் பத்தியொன்றுமில்லா
த மனதிலேயான் ஆதரவுகொண்டு தமிழ்ப்
பாடலாக இந்நூலைச் சொல்லி எனது அறி
யாமையை வெளிசெய்தேன், எ-று, ... ௫)

பாயிரம் - முற்றிற்று,

நூல்.

[ஞானசாதனநிலை.]

பொன்போல விளங்குமனதின் சஞ்சலந்தீரா
நிற்குங்காய் பத்திவிசாரித்தறியும் பொலிவ
றுளவாகில், இல்போல விளங்கியனலா லக
ங்காரமதமோ திணர்த்தாற் சித்தமொரு தன்
மையினுறையா, மிக்கோனுஞ் சலனமன ம
னையாம விருத்தி விசாரிக்கும் புத்தியினை
மெய்ப்பொருட் பால்விடுத்து, வன்போடு வ
ருமகங்காரத்தினை யுங்கடிந்தால் வைத்தவிட
த்திருந்து சித்த மகத்துவமுந் தருமே... *

இ-ள். இச்சாசொரூபமாயிருக்கிற பொன்

போலப் பிரகாசிக்கின்ற மனமானது சஞ்ச
ல வியாபாரத்தால் குரங்குபோலவதாகும்.
புத்தியானது சகலத்தையும் விசாரித்து அறி
கின்ற பொசிவுடைமையால் சண்ணேசெ
வியாகச் சக[illegible] ரிங்கசேயம் அறிகிற பாம்
பு போல்வதாகும். விநாபாக சொரூபமாயி
ருக்கின்ற அகங்காரமானது தனக்குச் சமா
னமில்லையென்று செருக்குற்று நிற்கையால்
மதத்தினால் தன்னை மறந்திருக்கிற யானைபோ
ல்வதாம். நிகிருஷ்ட விஷயத்திலே தனக்
குத்தானே ஒப்பாயிருக்கிற சித்தமானது வி
ஷயவாசனையை ஏகாக்கிரத்தோ[illegible]மை
யால் கஞ்சிவார்க்கிறவன் பிறகேதிரிகிற நாய்
போல்வதாகும். ஆசையால் மின்னல்போலத்
தோன்றியழிகிற மனத்தைச் சலிப்பிடா
மல் நிறுத்தி விசாரணை செய்கின்ற புத்தியை
த்தானே தானாயிருக்கின்ற அறிவுடனே கூட்
டி வலிமையோடு எழுகின்ற அகங்காரத்தை
யும் கொண்டு சித்தமானது வாசனாக்ஷயமா
ய்ப்புத்திக்குச் சாக்ஷியான சைதன்னியத்தை
ப் பிரகாசிக்கப்பண்ணும். எ-று........ (க)

[இதனையிதுவே அறியுமென்றல்.]

சத்தமுதலந்தனையும் பொறிக ளறியும்
பொறிக டம்மைத்தானு, மொத்தகரணமதறி

யுங் காரணத்தை யறியுமுயி ருயிராத்தானு, நி
த்தியமா யிருந்தறியுஞ் சாட்சி யகண்டாகார நீ
ங்கி மேலா, யித்தனையும் பகுத்தறியு மறிவுவ
டிவா யிருப்ப தியல்பதாமே..........*

இ-ள். சத்தயாதியாகிய நாமரூபாத்து ம
கவிஷயங்களைச் சோத்திராதிகளான ஞானே
ந்திரியங்களறியும், அந்தஞானேந்திரியங்களை
த் தானுமொயாதிருக்கின்ற அந்தக்கரணமறியு
ம். அந்த அந்தக்கரணத்தைச் சீவனறியும் அ
ந்தச்சீவனை சிவசாக்ஷி அறிவின்றி யிருந்து
அறியும். அகண்டாகாரவிருத்தி நீங்கி மேலா
ய் இவைகளையெல்லாம் அறியுமறிவே சொரூ
பஸபாவமாம் எ-று. இதனுல் - விஷயமுதல் சா
க்ஷிவரை ஒன்றையொன்று அறியுமாறு கூறியது

அறிபொருள் அறியப்படும்
பொருள்களினியல்பு: (p)

விடயமறிந் திடும்பொறிகள் விடைய
மாமோ மிக்கபொறி யறிகாரணம் பொறிகளா
மோ, வடையவறி சீவனந்தக் காரணமாமோ
வதனையறிந்திடுஞ் சாட்சி சீவனாமோ, தடைய
றவொன் றனையறியுமொன் றுமேலாஞ் சாட்சி
யையொன்றாலறியத் தகுமோதானு, யிடை
யறவொன்றிலவுமெனிலதனைக்காண்டற் கே
துண்டாமதுவாகி யிருந்துகாணே........

இ-ள் கடாதிகளைப் பார்த்து அறிகிற இந்திரியங்கள் கடாதிகளாகாவாம். இந்திரிய த்வாரத்தாற் புறப்பட்டுக் கடத்தைத் தொற்றுவிக்கின்ற அந்தக்கரணம் இந்திரியமாகமாட்டாது. அவ்வந்தக்கரணத்தை அறிகிறசீவன் அந்தக்கரணமாகாது சீவனை யறிகிற சீவசாக்ஷி சீவனாகாது. தடையில்லையாக ஒன்றனை ஒன்று அறியும் இவற்றுக் கெல்லாமேலான இந்தச் சாக்ஷியை கைவல்லியமாத்திரமாயிருந்தாலும் அதனையறிய வேறொரு அறிவில்லாதபடியினாலும் இந்திரியகோசரமாயிருக்கும் பிரபஞ்சமெல்லாம் கைவல்லிய விவர்த்தமாகையாலும் அந்தக்கைவல்லியத்தை அறிவதற்கு வேறொன்றுக்கேலா இடையறுமைல் ஒன்றாய்விளங்குமெனின் அதனையறிதற்கு உள்ளது யாது அதுவே தானாயிருந்து அதனையறிக.-ஆ இதுவன் - விஷயமுதலா ஜீவனைக்கும், ஒன்றையொன்றறியுமிடத்து அறியும் பொருள் அறியப்படும் பொருளாகா தென்பது கூறியது .... (௩)

[விருத்திஞானத்திரயவியல்பு,]

மேயமான விருத்தியகலா டாகார விருத்தி விவேகவிருத்தியோ டைவேய விருத்திகள் மூன்றாகும், மாயமலவிருத்தி விடயாஞ்ஞா

னம் போக்கியவிஷயந்தோற்றுவிக்கு மக
ண்டமெனும்விருத்தி, தூபிகஞ்ஞானத்தை
ப்போக்கியசாட்சியையே தோற்றுவிக்கும்
விவேகவிருத்தியு மகண்டாஞ்ஞானம், போயி
டச் சீவசாட்சிபூரணமேயாகும் போதநில
ைபொருந்துமெனப் படுஞ்சிற்றான் மறையே.

இ-ள். மனோவிருத்தி அகண்டாகார விரு
த்தி விவேகவிருத்தி என்னும் விருத்திமூன்று
ளும். இவைகளில் மனோவிருத்தியானமான
து கடாதிவிஷயத்தை மறைத்திருந்த அஞ்
ஞானத்தைப் போக்கிச்சீவனுக்கு அவற்றை
த் தோன்றச்செய்யும். அகண்டாகார விருத்
தி ஞானமானது கூடஸ்தனை மறைத்திருந்த
அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிக் கூடஸ்தனைத்
தோன்றச்செய்யும். விவேகவிருத்தி ஞானமா
னது சொரூபவியாபகத்தை மறைத்திருந்த
அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிக் கூடஸ்தனையும்
வியாபகசைதன்னியத்தையு மேகமாக்கித் தா
னும் அந்தவறிவிலடங்கிப் பிரபஞ்சத்
தோற்றவையும் சின்மாத்திரமாக்குமென்று
நான்குவேதங்களுஞ் சொல்லும். எ-று. இவ்வி
ருத்திதிரயஞானத்தால் அஞ்ஞானநிவிர்த்
தியுஞ் சொரூபத்தோற்றரவுங் கூறியது (௬)

[ஞானி அஞ்ஞானி விருத்தி நிலைமை.]

மிக்கபாராதீனராகமேலுலகமெல்லாமதில் விரு
ப்புவெறுப்பு நேர்சு, மொக்கமன விருத்தி
யணுமாத்திரமாவறிவகண்டசொரூபமாகு, ம
க்கத்திக்கேடாரு வி வனு வாமன விருத்தியகண்
டமாகா, தக்கப்பிராரத்வசத்தராகிப் பிற
ந்திறந்த தனரிலிருப்பர்...... *

இ-ள். அஞ்ஞானத்தை உள்ளாகவர்க்
கேயுலகமெல்லாம் உள்ளது. அந்த வுலகத்தில்
விருப்புவெறுப்ப அற்றோர் அப்பமே விருத்தி
அணுமாத்திரமாக அறிவு அகண்டாகாரசொரூ
பமாகியிருக்கும், அப்படிச் சொரூப விசார
ணையல்லாத அஞ்ஞானிகள் அப்படியல்லவாக
மனோவிருத்தி அகண்டாகாரமாகப்பெற்றுத்
தமக்குத் தக்க பிராரத்வவசத்தராய்ச் சன
னமரணத்தில் அழுந்திவருந்துகிறார். எ-று. (௫)

[உபாதிவைராக்கியஞானபலன்.]

தோற்றுமுபாதிவைராக்கிய ஞானமென்றி
வைகள்பொருந்திப் பட்டாரு, மேற்றுமுபாதிய
டையார் பிரமாதி பதங்களை நீக்கிலாகதலுற்,
போற்றும்வைராக்கியர்க்கு மப்பதமண்டா
கு னம் பொருந்தின்கு [illegible], சாற்றரிய த
னமுத்தி சீவந்த [illegible] மையும்பெற்ற தலை
மையாமே...... *

இ-ள், முத்தியடைவோர்க்குஉண்டாவன.
உபரதி வைராக்கியம் ஞானம் எனமூன்றும்,
இவற்றுள் டெண்டுபிள்ளை பண்டபதார்த்தங்
களின்மேல யான் எனது என்கின்ற அபிமானம்
நீக்கினதற்கு உபரதியென்றுபேர். ஒருவருக்
கு ஞானவைராக்கியமில்லாமல் உபரதிமாத்
திரமுண்டானால் அவர் சரீராந்தத்தில் பிரம
லோகாதிபதங்களையடையவர். அந்தப் பிர
மாதிபதநிரஸீகாரமே வைராக்கியம். ஒருவரு
க்கு ஞானவுபரதியில்லாமல் வைராக்கியமா
த்திரமுண்டானாலும் ஞானமில்லாமல் உபரதி
வைராக்கியமுண்டானாலும் அவருக்குஇகலோ
கத்திலே புகழ்ச்சியும் சரீராந்தத்தில் பரத்தி
லே பிரமலோகாதியுண்டாம். ஆத்துமசொரூ
பத்தை யறியவே ஞானம் ஸம்ஸ்க்கார பல
த்தினால் ஒருவருக்கு ஞானவைராக்கிய வுபரதி
மூன்றுங்கூடியிருக்கும் ஒருவருக்குஉபரதியும்
ஞானமுங்கூடியிருக்கும் ஒருவருக்குவைராக்
கியமும் ஞானமுங்கூடியிருக்கும் ஒருவருக்கு
வைராக்கியமும் உபரதியுமில்லாமல் ஞான
மாத்திரம் பொருந்தியிருக்கும் ஆகிலும் அவ
ர்க்கு இவ்வாறென்று வாயா லளவிட்டுச் சொ
ல்லக் கூடாததாகிய ஒப்பற்ற மோக்ஷம் உண்
டாமென்று ஆத்தும விசாரம் பொருந்தினவ

ர்கள் சொல்லுவார்கள். எ-று.........(௬)

திரிபுடியியல்பு.

மெய்வாய் கண்ணொடுமூக்குச் செவியா
லுய்ப்பது விடயம் விடயமியாவும் ஐவாயிலா
லெனவுற்றுணர்ந்தர் மனவிருத்தி யவையவிவ
தாகிப், பொய்வாயிற் செயல்களெல்லாந் த
னதாநின்றிடல்சீவபோகம்வேறாய்த், தைவா
ய்வெண் பிறைபோலத்திரிபுடிக்குஞ்சமசாட்
சிதானேதானும்(இ-ள்)சுரோத்திராதியாகிய
ஞானேந்திரியங்களினால் அநுபவிக்கப் படுவ
து விஷயம்.அவ்விஷயங்களனைத்தையும் அவ்
விந்திரியங்களை யுற்று ஐந்தலை நாகம்போலவ
றிவதுமனோவிருத்திஞானம் அவைகளையறிந்
துமனத்தோடுங்கூடி இந்திரியச்செயலனைத்
தையும்தனதாகப்பாவிப்பதுசிதாபாசன். இ
வைகளில் வேறாய்த் தைமாதத்தில்தோன்றிய
வெள்ளியசந்திரப்பிறைபோலச் சமனாய் இந்
தத்திரிபுடியைநிருவிகாரமாயிருந்து அறியுஞ்
சாட்சிதானேதானாகிவிளங்குமெ,று - இ,ல்.
காண்பான் காட்சி காட்சிப்பொருள் என்னுந்
திரிபுடியும் அதின்சாட்சியுங் கூறியது .. (௭)

(அஞ்ஞானாதிகளியல்பு)

ஓதரியவஞ்ஞானந்தனையறியா வுணர்விதற்

கோருதுதிமூலம், ஆதலம் மனவிருத்தியவைய
கற்றியொளி த்னையறியு மகண்டாகாரங், காத
விஞலருளிபசற்குருவருளாற் பெறுமகண்டா
காரமாகுஞ், சா சமேதாஞகியிருப்பதே த
துசொருபசாட்சியாமே ....*

இ-ள், ஒதுதற்கரியதஞ்ஞானமாவது தன்
னையறியாத சீவவறிவு இந்தஅறிவை நிதழியம்
பண்ணுவதற்கு முக்கியகாரணமமனோவிருத்
தியாம்- அந்த அஞ்ஞான மனோவிருத்திகளை
நீக்கிச் சாட்சியாயிருந்தவுடல்களை தன்னிய
த்தை யறிவது அகண்டாகாரவிருத்திஞானம்
அன்பிஞலருள் செயப்பட்ட சற்குரு கிருபை
பிஞலெபெறப்பட்டது அகண்டாகாரவிரு
த்திக்குச்சாக்ஷமாயிருந்தறிவதாகு அதுவே
சொரூபசாக்ஷியாகும் … ரு … அஞ்ஞான
ம் மனவிருத்தி அகண்டாகாரவிருத்திசொரூப
சாட்சி இவைகளியல்பு …யது .... (அ)

(விருத்தியுஞ்சீவனும்விடயமாதல்,)

விருத்தியுஞ்சீவனும்விடயத்தினைப்பார்க்கி
ற்பெரிதாம் - விருத்தியின்ஞானம்விடயாஞ்
ஞானத்தையகற்றில், விருத்தியுஞ்சீவனும்வி
டயாகாரமதாமதுபோல் விருத்தியுஞ்சீவனு
ஞ்சத்தாகாரமதாயமைந்தால், விருத்தியைச்

சீவனைவிடயத்தினையறியுஞ்சாட்சி - வேந்தனை
சையாதிருந்துமேன்மையைபெறுந்திறப்போல்,
விருத்திவிடயஞ்சீவன் சாட்சியிலைதோன்று
விபுவாவன் ஞானியெனவிளம்புமுபநிடதம் ௩

இ-ள், விருத்தியுஞ் சீவனும் விஷயத்தினை
ப்பார்க்கிலும் வியாபகமாகும் எங்ஙனமெனி
ல் விருத்தி ஞானமானதுகடாதிவிஷயவஞ்ஞா
னத்தைப் போக்கினால் அப்போதுவிருத்தியு
ஞ்சீவனும்விஷயாகாரமாம்அதுபோலவேவிரு
த்தியும் சீவனும் அகண்டாகார ஞானத்தினால்
சீவசாட்சியாயிருக்கின்றகூடஸ்தனைமறைத்தி
ருந்தஅஞ்ஞானத்தைப் போக்கி அந்தகூட
ஸ்தனைதரிசனம்பண்ணித் ததாகாரமாமல வி
வகாரதசையிலே அரசனானவன் தம்மிடையிலி
ருந்துகொண்டு தேசசமாசாரங்களையெல்லா
ம்அறிந்துமேன்மையைப்பெறுகின்றதிறமை
போலவிருத்தியையுஞ்சீவனையும் விஷயங்களை
யுஞ்சாட்சியாய் நின்று அறிவன் - இப்படிப்ப
ட்ட- ஞானியானவன் இந்தத்திரிபுடியும் சா
க்ஷியுந் தோன்றாத பரிபூரண சொரூபத்தைப்
பார்த்து அதுவாவன் என்றுவேதாந்தஞ்சொ
ல்லும் - எ - று - இ - ள் - விருத்தியுஞ்சீவனும் எந்
தவிடயத்தைப் பார்த்தாலும் அதுவாகையா

லேசமாத்திரமானவிடயத்தைப் பார்த்தாலும்
அதுவாவனென்பது கூறியது... ....(கஅ)

{ விஷயமுதல்சாக்ஷியளவையிலொன்
றற்கொன்றுவிசேடமாமாறு, }

போற்றிய விந்திரியமின்றி விடயமெலாந்
தோன்று, பொறிகளைந்துங் கரணமின்றிப்
பொலிவெய்துதோன்றுவால், சாற்று கரண
மூஞ் சீவனின்றியக்காற் றோன்று சாட்சியன்
றிச்சீவனிலைதானுணர்வுதோன்று, தாற்றலினு
விந்திரியங்கள் விடயமட்டுமெறியு- மவ்விரண்டு
ங் கரணமறிந்திடு மவையைமென்றினையுந், தேற்ற
மொடுசீவனறிவுறுமவைநான்கினையுந் - தெளி
ந்தறியுஞ்சாட்சி யதீதப்பொருளா யிதுவே-

இ-ள்-போற்றப்படுகின்ற ஞானேந்திரியங்
களில்லாமல் விஷயங்களைந்துந் தோன்றுது
கள்- அந்தக்கரணமில்லாமல் அவ்விந்திரியங்க
ளைந்துந் தோன்றுதுகள் சீவனில்லாமல் அந்
தக்கரணம் தோன்றுது - சீவசாட்சியில்லாமல்
சீவனிலையினுணர்ச்சி தோன்றுது - ஆகையால்
இந்திரியங்கள் விஷயமட்டுக்குமறியும் - விஷ
யங்களையும் இந்திரியங்களையும் அந்தக்கரண
மறிந்திடும்- அந்த விஷயேந்திரிய கரணங்க
ளைத்தெளிவோடுசீவனறியும்- இவைநான்கினை

உபநிடதவுரை.

யம் சிவசாரீ ரி ரெனிக்கு அறியுட் டெந்கச்சாட்
சிசைதலம் விபமெ வதிகப்பொருளாம்-என்று ய
(அவஸ் தாத்திரயசாக்ஷி-)

கற்பனைசெய்யய வத்தைகசுவ் மென்றிஞக்கு
ஞ்சாட்சி- கலந்திகாருக வைமையினிலருங்காட
சிகூறிற், சிழயாரவுஞ் சாககிாத்திற் சாடகிதா
னே-செக்சாடகியா யிராகமுந் தியக்கமான-
சொர்பனத்தின் படைவிருசதி சுனககேசாட்
சி- சூனியமாஞ்சுழுத்தியிலன்று னமான, உ
ற்பநெறியானந்தமகர்கேசாடகி யனைத்தினு
மிவ்வாறிருந்தோர்ந்தறியுங்காணே.......*

இ-ள்- சற்டனையாயிருக்கும் சரீரத்திர யத்
தைப்பற்றிய அவஸ்தாத்திரயத்திற்குச் சாக்ஷி
யானது பொருந்தியும் பொருந்தாம லு மிரு
க்கு மனுபவங்க றவெஸ்டிலகித்துவிலாசமா
யிருக்கும் சாக்கிரத்திலே சாக்ஷியானது தப்
தாயப்பிண்டப்போல துவைய் ஆகம் என்கிற
சீவாத்துமபக்ஷமாயும்நிருவிகாரதிறுவ்சக
ச்சாக்ஷியாகியு மிருக்கும். இந்தச் சாக்கிரத்து
வாசனையமாகியசொற்டனவஸ்தையில்கமல
பத்திரோதகம்போல் அந்தராத்ம பக்ஷமாகி
யும் நிருவிகாரத்தினுல்மனைவிருத்திசகுச்சா
க்ஷியாகியு மிருக்கும். இந்தச்சொற்பனா[illegible]க்

கிரப் பிரபஞ்ச மெல்லாவற்றிற்கும் பீஜமாகி
யும் அப்பிரபஞ்சத்தோற்றமற்றிருக்கிற சுழு
த்தியவஸ்தையிலே லோகவிவகாரத்திற்குச்சூ
ரியன்போலப்பரமாத்துமபக்ஷமாகியும்நிருவி
காரத்தால் அஞ்ஞானரூபமான அற்பமறியா
வருகின்றஆனந்தத்துக்குச் சாக்ஷியாயிருக்
கும் இம்மூன்றிலுமிப்படியிருந்ததறியும். எ-று.

{ விருத்திஞானத்திரயத்தால் }
{ அஞ்ஞானத்திரயநிவிர்த்தி. }

அரியவிருத்திகண் மூன்றாலகலுமஞ்ஞானங்
களின்னமாய்ந்து கூறில், தெரியுமனவிருத்தி
யினால் விடையாஞ்ஞானங்களெல்லாஞ் சிதை
யுமேலாய்ப், பிரிவிலகண்டாகாரவிருத்தியிற்
சாட்சியை யறியாப்பந்தநீங்கும், உரியவி
வேகவிர்த்தி யகண்டாகாரமூங்கடந்தங் கொ
ன்றுமன்றே (இ-ள்,) அரிதாகியவிருத்தித்திரி
புடியினால் அஞ்ஞானநிவிர்த்தியாகும். இன்
னம் ஆராய்ந்துசொல்லில்தெரிகின்றமனவிரு
த்திஞானத்தினால் விஷயவஞ்ஞானங்களெல்
லாமழியும் இதற்கு மேற்படப் பிரிவில்
லாத அகண்டாகாரவிருத்திஞானத்தால் கூட
ஸ்தனை யறியாதபடி மறைத்திருந்த அஞ்ஞா
னம்நீங்கும். முத்தியைத்தருதற்குரியவிவேக

விருத்திஞானம் அகண்டாகார விருத்தியையு
ங்கடந்து அகண்டாகார விருத்தியும் சிவனு
ம் சிவசாக்ஷியுமாகிய இம்மூன்றையுஞ் சுத்
தசைதன்னியமாக்கித் தானும் ததாகாரமா
ம். எ - று. .... (௰௭)

(தத்துவவுற்பத்திலயக்கிரமம்)

பேசரியபாத்தினிலோரேகமதா மூலப்பிர
கிருதிதோன்றுமிதிற்சாத்திகமாமாயை, அசு
த்திற்றோன்றுமிராசத மவித்தை சீவ னிதற்
றோன்றுந் தாமதத்தாவரணம்விட்சேபமதா
ஞ், சூக்கவிட்சேபமதிற்சூக்கும பூதமதாஞ்
சூக்கவுட லிருளைத்தாற் றோன்றிடுந் தாமதத்
தின், மாசில்லாஞ் சீகரணமதாலையம்பூதவடிவா
யதிற்றூலசடந்தோன்றுமனைத்துமிவ்வா றட
ங்கும் - (இ - ள்.) அவாங்மனோகோசரமாயிரு
க்கின்ற பிரமத்தினிடத்தில் விவர்த்தமாக இர
ச்சுவில் சர்ப்பத்துவம்போல் மூலப்பிரகிருதி
யென்கிற ஒருசத்து தோன்றும்; இந்தச்சத்தி
க்கு விகிருதமான சத்துவம் ரஜசு தமசு எனு
மூன்றுகுணமுண்டு. இதில் சத்துவ குணத்தி
ற்கு மாயையென்றும் ஈசுரகாரண சரீரமென்
றும்பெயர். இந்தமாயையில் சைதன்னியபிர
திபிம்பமாகிய ஈசுவரன் தோன்றுவன். இவ

ஞுக்குசர்வக்ஞியனென்றும்பெயர். இந்தவீசு
வரன் சத்துவத்தின் ரஜசசத்துவம்தமசாகிய
மூன்றுகுணத்திலும்பிரதிபிம்பித்துமுத்தொ
ழிலையும்நடத்துகையால் இவற்கு பிரமாவிஷ்
ணுருத்திரனென்றுபேருண்டாயிற்று இரசோ
குணத்துக்கு அவித்தையென்றும் சீவகாரண
சரீரமென்றும்பெயர். இந்தஅவித்தை களில்
சைதன்னியபிரதிபிம்பமான சீவர்கள் தோன்
றுவர்கள். இச்சீவர்கட்குகிஞ்சித்ஞர் ப்கிதாபா
சமன் என்றும் பெயர். சீவன் ரஜசின் சத்துவ
ம் ரஜசதமசு என்கிறமூன்றுகுணங்களில பிர
திபிம்பிக்கையால தத்துவஞானி யென்றும்
காமக்குரோதனென்றும் சோம்பு நித்திரை
யுடையவனென்றும் பெயராச்சுது. தமோகு
ணத்தில் ஆவரணம் விடசேபம்என்றிரண்டுச
த்திகளுண்டாம். இதில் ஆவரணசத்தியானது
ஈசுவரனுக்கும் சீவன்முத்தருக்குந்தவிர மற்
றைச்சீவருகளெல்லாம் சரீரத்திரய சாக்ஷிலக
ஷணியங்களை ஒன்றறகொன்று பேதந்தெ
ரியவொட்டாமல மறைக்கும். இந்த ஆவரண
ம் நீங்கினதே முத்தி. விக்ஷேப சத்தியினிட
த்தில் அபஞ்சீகருத சூக்கும பூதங்கள்தாம
சஸின் முக்குணத்துடனே பிறக்கும். இந்த

பஞ்சபூதங்களின் தாமதசத்துவகுணமுற்பா
தியிலே சமஷ்டி வியஷ்டி ரூபமாகவுண்டான
து அந்தக்கரணம்-௫, பிற்பாதியில் வியஷ்டி
ரூபமாக வுண்டானது சுரோத்திராதிகளான
ஞானேந்திரியம் ௫-தாமதகுண ரசோகுண
முற்பாதியில் சமஷ்டி வியஷ்டி ரூபமாகவு
ண்டானவைகள் பிராணாதிவாயுக்கள் ௫. பிற்பா
தியில் வியஷ்டி ரூபமாக வுண்டானது வாக்கா
தியான கன்மேந்திரியம் ௫ இந்தச் சாத்துவி
கத்திலும் ராசதத்திலும் சூக்ஷ்ம சரீரமெ
ன்று சொல்லப்படும் இவ்விருபது தத்துவங்க
ளுமுண்டாம்-சீவர்களுமனேகரானபடியினா
ல் இந்தச்சூக்ஷ்ம சரீரமும் அனேகமாகவிரு
க்கும்-சூக்ஷ்மபஞ்சபூததாமத தமோகுணத்
தில்பஞ்சீகிருத ஸ்தூல பஞ்சபூதங்களுண்டா
ம். இந்தப்பூதத்தினின்றும் ஆறுதத்துவமா
ய் நால்வகைப்பிறப்பாய் எழுவகைச்சாதியா
யிருக்கின்ற ஸ்தூலசரீரங்கள் தோன்றும்-இப்
படிதோற்றின ஸ்தூலசரீரமான அன்னமய
கோசதத்துவம் ௬. சூக்ஷ்ம சரீரதத்துவம்-
உ௰·பூதம்-௫·மாயை அவித்தை ஈசுவரன் சீ
வன் பிரமம்-௫·ஆக தத்துவம் ௩௰௬ இந்தமு
ப்பத்தாறில் அனுஸ்யூதமாயிருக்கிற பிரமம் நீங்க

லாகக்கற்பிதமாயிருக்கின்ற தத்துவம் நாலும்
பிரகிருதியிலேதோன்றினபடியே சகலமும் பி
ரகிருதியிலொடுங்கிப் பிரகிருதியும் பிரமத்தி
லொடுங்கும்.எ-று .... (௰௫)

(பிரகிருதிமுதலியவற்றின்விர்த்தி.)

பகர்வரியமுதற்பொருளின் விவர்த்தமதா
முமப்பகுதியிந்தவுலகமெய்யாய் யார்த்தி
தமாயை, யகமுடலென்றிருப்பதுவே யவி
த்தைதத்துவங்க ளனைத்தையுந் தானெனட
மைப்பதாவரணம் விடைய, சுகவிருத்தி வி
க்ஷேப மிவைகளைந்து மடைவே தொலைதல்
பரிபூரணத்தாற்சோதனைதற்பதத்தான், மிக
வுணருந் தொம்பதத்தாற் றத்துவஞானத்தா
ல் விதேகமுத்தியதனாலும விடப்படுதலே வீ
டாம்.(இ-ள்.) சொல்லுதற்கரிதாகிய அதிஷ்
டான சைதந்நியத்தினிடத்திலே விவர்த்த
மாக ஏகதேசத்திலுண்டாய்த் தனக்கு அதி
ஷ்டான சைதந்நியமாகிய பிரமத்தைத்தா
னே பிரபஞ்சமாகத்தோற்றுவிப்பது பிரகிரு
தி-இந்தநாமரூபாத்மகமான பிரபஞ்சத்தை
ச் சத்தியபுத்தி பண்ணுவதுமாயை-சரீரத்திர
யத்தையுந்தானெனப்பண்ணுவது அவித்தை
இருபத்தொன்பது தத்துவத்திற்கும பேதந்

தெரியவொட்டாமல்காணென்னும்படி மறை
ப்பது ஆவரணம் - விஷயசுகத்தையிச்சித்து
எழும்பினவிருத்தி விக்ஷேபம்· இவையைந்து
ம் முறையில் யதார்த்தமாகிய பரிபூரணஞா
னத்தினுல் பிரமத்தினிடம் தற்பதசோதனையால்
அதிஷ்டானசைதன்னியஞானத்தினுல் மாயை
யும்- த்வம்பதசோதனையில் சீவசாட்சியைய
றிதலால் அவித்தையும்தத்துவவிசாரணையால
ஆவரணமும் - விதேககைவல்யத்தால் வி
க்ஷேபமும்-தொலையும்-இவ்வைந்தாலும் வி
டப்படுதலே வீடாம்..... .... (௰௪)

(பிர்ம்மஸப்தாவஸ்தை·)

சோதி தானுயிருந்தாற் பிரமமாமாயை
யிலேகோய்ந்தாலீசன், சாதல் விச்சையிற்
கூடிற் சீவனும் பிரமகாரணஞ்சேராய்ந்தான்,
மேகருமிந்தியஞ்சேர்ந்தாற் பிரமாணமறியா
தவிடயத்தெய்தல், யாததுவே பிரமேயம
திவதிற்போந்தாற்பலமேழவத்தைகூடும்...*

இ-ள். ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருக்கின்றவைசுத
ன்னியம் நிருபாதிகமாக இருந்தால் பிரமமெ
ன்றுபெயர்· மாயையில்பிரதிபலித்தால் ஈச்
வரனென்றுபெயர்· இச்சாமயமாகிய அவித்
தையில் பிரதிபலித்தால் சீவனென்றுபெயர்-

கரணசபளிதமானல் பிரமாதாவென்றுபெய
ர்- மேம்பாட்டினையுடைய இந்திரிய சபளித
மானல் பிரமாணமென்று பெயர்- பரோக்ஷ
விஷயங்களிற் கூடில் பிரமேயமென்று பெய
ர்- பிரத்தியக்ஷ விஷயத்துடனே கூடில்பல
மென்றுபெயர்• இப்படி சைதன்னியமொன்
றே ஏழவஸ்தா நாமங்களைப்பெறும் எ- று-

(அஷ்டப்பிரமாணம்)

உற்றறிதோர்காண்டல்பிரத்தியட்சமனுமா
னமோங்குபுகைகண்டுநெருப்புண்டெனவே
யுணர்தல், மற்றுவமைமனாபசுப் போலென
ல் சத்தம்பெரியோர்வாய்ச்சொலருத்தாபத்
தி மதத்தவுடலதனு. லற்றவுபவாசி யொளித்
துண்பா னென்றுணர்தலபாவமூன் பிலிடை
யொருகாலத்துமிலையென்ற, னற்றியவிம்மர
த்தினிற்பேயுண்டெனலைதிகநாட்டுநமேல சம்
பவம்ப்ரமாணமெட்டாய்நவிலும்.........*

இ-ள் எதிராகக்கடமுதலியவற்றை உற்றுக்
காண்பது பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம் இதுசந்
தேகப்பிரத்தியக்ஷம் விபரீதப் பிரத்தியக்ஷம்
யதார்த்தப்பிரத்தியக்ஷம் என மூன்றுவகைப்
படும் கட்டையைக்கண்டு கள்ளனே தறியோ
வென்பது சந்தேகப்பிரத்தியக்ஷம்- கட்டை

பைக்கள்ளென்று நிச்சயிப்பது - விபரீதப்பி
ரத்தியக்ஷம் - கட்டையைக் கட்டையென்றறிவ
து - யதார்த்தப்பிரத்தியக்ஷம் அனுமானப்பி
ரமாணமாவது புகையைக்கண்டு நெருப்புண்
டென்று நிச்சயிப்பது - இது பிரதிக்ஞை ஏது
திருஷ்டாந்தமென்னும் மூன்றனையுங்கொண்
டிருக்கும் - அவைகளில் பருவதம் அக்கினியு
டைத்தென்பது பிரதிக்ஞை - தூமமுள்ளதா
லென்பதேது - மகானசம்போலவென்
பதே திருஷ்டாந்தம். பசுப்போலிருக்குமம
ணாயென்பது உவமானப்பிரமாணம். சத்தப்
பிரமாணமாவது உண்மையைச் சொல்லுகின்ற
பெரியோர்களது வாய்ச்சொல்லாம். அர்த்தா
பத்திப்பிரமாணம் - நித்தியவுபவாசியென்று
இருக்கின்றவனுடைய தேகபீனத்து வத்திரு
லகாத்தத்தில் புசிப்பானென்றறிவது, அ
பாவப்பிரமாணமாவது பிராகபாவம் பிரத்
துவம்ஸாபாவம் அந்நியோந்நியாபாவம்
அத்தியந்தாபாவமென நான்கு பேதமாயிரு
க்கும் - இவைகளில் குயவன் திரிகைமண்ணைப்
பார்த்து இதில் கடமுன்னில்லையென்பது பி
ராகபாவம் - உண்டானகடம் பின்னில்லையெ
ன்பது பிரத்துவம்ஸாபாவம் - கடத்தில் பட

றும் படத்தில் சடரூபமெல்லாமென்பது அன்
னியோன்னியாபாவம் - ககனாரவிந்தம் ஒருக்கா
லுமில்லையென்பது அத்தியந்தாபாவம் இ
ந்தமரத்தினிலே பேயுண்டென்று காரணமூலமா
ய்வழங்குவது ஐதிகியப்பிரமாணம் ஒன்றனுண்
டாவதைத்து நூறு ஆயிரமுண்டா மென்ப
து சம்பவப்பிரமாணம் - என்னப்பிரமாணங்க
ள் எட்டென்று சொல்லப்படும் - எ - று. (௰௧)

(சிவப்பிரகாசிகை.)

மெய்னியமேதார ஞானத்தனையறியாததும
றைப்பாவரணமாகிய, பஞ்சவிஷயசேயமெ
னத்தனலாப்த்துவாக்கியப்பமோட்ச ஞானி
ர், தன்னிலைதாமனதுவேயபமோட்சங் கல
டதொரு சந்தோடத்தி, னந்நிலையேதுக்கமு
ம்போயானந்தமடைவதுபெழுவதைப்பே
றும் - (இ - ள் -) நீசொல்லவர்த்தம் நானறியே
னென்பதே அஞ்ஞானம் - இது அஞ்ஞான
மென்றால் நீசொன்னவர்த்தம் அறியேனென்
கிற வறிவுவரவேதுவில்லை இது அறிவுதானெ
ன்றால் நான் அறியேன் என்கிற மயக்கம் வர
வேதுவில்லை - இந்த அருக்தாபத்திப் பிரமா
ணசகிதமாய்த் தன்னை யறக்கின்றதே நிலை
பெற்ற அஞ்ஞானம் இருப்பதென்பது தத்

துவத்தைப் ஒன்றுக்கொன்று பேதந் தெரி யவொட்டாமல் மறைத்திருப்பதே ஆவரணம்- சரீராதிப்பிரபஞ்சவாசனைபண்ணின விருத்தியேவிக்ஷேபம் - சற்கருமபரிபாகத்தினல் சொர்க்காதிலோகப்போலப் பிரம மொன்றுண்டென்னுமாப்போலாகிய நிச்சயபுத்தியேபரோக்ஷஞானம். சற்கர்ம பரிபாகத்தினலும் குருகடாக்ஷத்தினலும் காலபரிபாகத்தினலும்-பரோக்ஷமாயக்கேட்கப்பட்டபிரம லைசரல்லியம்மகாமுல று அபரோக்ஷஞானம். ஏகதேசமாகிய சீவாவஸ்தையில் சனனமரணஸம ஸாரதுக்கமெல்லாம் தன்னுடையதல்லவென்பதே துக்கநிவிர்த்தி, அந்தத் துக்கந் தோன்றாத ஆனந்தமே தடையற்றவானந்தம்-ஆகிய இவைகள் ஏழவஸ்தையாம். எ-று-

இ-ல-அஞ்ஞானம் ஆவரணம் விக்ஷேபம் பரோக்ஷஞானம் அபரோக்ஷஞானம் சோகநிவிர்த்தி தடையற்றவானந்தம் என்னுமேழவஸ்தைகளும் அனுபவங் கூறியது.... ... (௰எ)

{ தூலசரீரமுதல்பிரமம்வரைக்கும்திருஷ்டாந்தம். }

கடவடிவு தூல சடங்கடசலமே சராணங்கடசலத்திலழுக்கவிதனை கடசலவான்சீவன், கட

வெளிமேல்வெளிசாட்சிசத்தா மிவ்விரண்டுங்
கடசலப்போற்றனுகரணங்கலங்கினுந்தாங்க
லங்காக், கடசலம்வற்றுநிழல்போலசையிரு
லவித்தை கலந்து நின்றநிரவியெனுங்கடசலம்
போலுளதாம். கடவெளிமேல்வெளிபோற்சா
ட்சிருவருளாலுங்குங்காந்துசடசாட்சிசத்தா
ய்க் காண்பதந்துவிதமே.......... *

இ-ள். கடத்தைப்போலத்தூலசரீரம் கட
த்திற் பூரித்தசலம்போல அந்தக்கரணஞ் சல
த்திலமலினம்போல வவித்தை கடசலத்திலா
காசப் பிரதிபிம்பம் போலச் சீவன் கடத்து
க்குளிருக்கும் ஆகாசம்போலச் சீவசாட்சியா
கியகூடஸ்தர். கடத்துக்குப் புறம்பேயிருக்
கும் மகாஆகாசம்போல வியாபகமாகியபிர
மசைதன்னியம். கடத்துக்குள் ளாகாசமும்
வெளியாகாசமும் ஒன்றாயிருப்பதும்போ
லச் சீவசாட்சிசைதன்னியமும் - சர்வசாக்ஷி
சைதன்னியமும் ஏகாகாரமாகவிருக்கும். க
டசலம் சலனப்பட்டபோது பிரதிபிம்பாகா
சத்துக்குச் சலனமுண்டானதுபோல அந்த
க்கரண விகாரத்தால் அவித்தையாயிருந்தபிம்
ப சைதன்னியமும் இருக்கும் ஆகாசனுக்
கும் விகாரமுண்டு. கடசலமும் பிரதிபிம்பா

காசரூபம் [illegible] யடையும்போது கடசு
லத்துக்கயிடையிலே கெடு [illegible] கூடனே நான்
வியாபி [illegible] கடாகாசம் [illegible] விகாரமா
கவிருட்ப [illegible] போம் [illegible] பேதத்திறு [illegible]
[illegible]
யமம் [illegible] காசை [illegible] டனே விட பித்ரு
ந்தானிய [illegible] வெயிய [illegible] கடத்
[illegible] மெய்யுமையவேட நிழ
லில [illegible]
[illegible]
[illegible] கால
[illegible]
[illegible] கடத் [illegible] மேமமே [illegible] பூராயம
ற் கடசந்திர [illegible] சலத்தைக [illegible]
னிதானை [illegible] மேல் [illegible] அவன்களை [illegible]
ல சலப்பம் சொப்பத்து [illegible] கருப்படிந்து பி
ரதிபிம்பமும் போமே போலச் சாகாமம [illegible]
பாக [illegible] ணாலும் ம
ஞேலயமாகி அவித்தையுங் கெடும்பொழுதி
ப்பஞ்சாநுபவமு [illegible] தனைக கநிஷ்டான
சைதன்னியமாத்திரமாகவே சேஷிக்கும் [illegible] கட
சம்வர்த்தின காலத்தில கடாகாச மென்றும்
மகாகாசமென்றும் பேராணர்போல உபாதி

பேதத்தினால் ஜீவசாட்சியென்றும் ஸர்வஸா
ட்சியென்றபிரஸ்னிபோவிருந்தும் - கடமு
டைந்தமாத்திரத்தில் மற்றொன்றுடனேகடா
காசமென்கிற பெயர் போய் மகாகாசமெ
ன்றெயானதுபோலத் தேகாதி பிரபஞ்சத்தை
மித்தையாய்க்கண்டகாலத்தில் ஜீவஸாட்சியெ
ன்பது போய்ச் சித்தசைதன்ய மாத்திரமாய்க்
காண்பது அத்துவிதானுபவமாம். எ - று -
இ - ள், தூலசரீரம் - அந்தக்கரணம் - அவித்தை
ஜீவன் - ஜீவசாட்சியாகிய கூடஸ்தர் - பிரமசை
தன்யம் ஆக ஆறிற்குமனுபவங்கூறியது (௰அ)

(த்வம்பத சுத்தானுபவம்)

தொம்பதத்துருபாதிகெடச் சொரூபம
தாமதுவே தொன்மையதாந் தற்பதம்சாத
னைசெயவும் வேண்டும், தம்பவுடன் மென்றிறு
க்குஞ் ஜீவனாக்குமுதலாஞ் சாற்றுமன்மாத்தி
ரைப்பதந் தானுமிதப்பதமும், னம்பரிபூரண
மனைத்துமாய் நின்றிலனம்போ லுமுழுமுயி
ராகவிரு முதனைறட்டபடியே, யிப்படி யாவிரு
ப்போய் நிருபாதிகமாமகருவெலப்பொருளேப்
பொருள்க ளிருப்பதுதன்னியல்பே... .. *
இ - ள், த்வம்பதத்துருபாதியாகிய சரீரத்தி
நயமும் ஜீவனும் நீங்கினால் ஜீவஸாட்சியாகிய

கடந்த பிரகாசமாய். அந்தச்சைதந்யமே
அவிபாயிரா [illegible] கிறது பதத்பதசோ
தனைபட [illegible] களின்
[illegible]
யிருக்கிற [illegible]
[illegible]
ஞானமெசாரூப [illegible] தகாரூ
ஞப்பிரமமான [illegible]
சனைவருப் [illegible]
வாக்கியபதத்பதசோதனையப்பல் [illegible]
மிடத்தில் [illegible]
[illegible]
லாம் தாரகமாயிருக்கின்ற [illegible]
சொரூபமாம் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] என்று, இவ் [illegible]
னையில் லக்ஷணாவிருத்தியால் [illegible],

(பஞ்சைக்யம்) (௰௬)

ஈசனுக்குத் தூலவுடல் பூதமெள [illegible]
னுக்குச்சூக்கவுடல் விருத்தி [illegible] மே, ஈச
னுக்குக்காரணமா [illegible]

ஸாவஸ்சாட்சியே பிரமமென்னையறிந்தா, யீச
னுக்குஞ்சீவனுக்கு மைக்ய மெய்யா மறிந்
வீசனுடன்மூன் றனைப்பார்த்திடுவியனுக்குட
லே, இரண்டினையிவனில்லயிக்க சாட்சியா யு
வியஞ்சாட்சிலேமோமற் றிருவேடத்துசைய ம.

இ-ன். ஈசனுக்கு ஸ்தூலசரீரமானது ஸ்தூல
பஞ்சபூதமும் ஸ்தூலமான ஸமஷ்டியும்.
சூக்ஷ்மசரீரமாவது சூக்ஷ்மபஞ்சபூதம் சூக்ஷ்ம
பஞ்சதன்மாத்திரையும் - காரணசரீரமாவது மா
யையுமாம் - இந்தச்சரீரத்திரயத்தையுடைய
வனே ஈச்வரன் ; இவனுக்கு ஸாக்ஷிப்பிரம சைத
ன்னியம். இவையத்தாம் இவ்வழியினையுடை
யஈச்வரனுக்குஞ் சீவனுக்கும் ஐக்கியமெப்படி
யெனின் ஈச்வரனுடைய ஸ்தூலசரீரமாகிய வி
ராட்டைப்பார்த்தால் சீவனுடைய ஸ்தூலசரீ
ரம்விராட்டிலேயடங்கினபடியால் இவனுக்கு ஸ்
தூலசரீரமில்லை ஈச்வரனுடைய சூக்ஷ்மசரீ
ரமாகிய இரணியகர்ப்பத்தைப்பார்த்தால் இவனு
டைய சூக்ஷ்மசரீரமதிலடங்கினபடியால் இ
வனுக்குச் சூக்ஷ்மசரீரமில்லை. ஈச்வரனுடைய
காரணசரீரமாகிய மாயையைப் பார்த்தால்
இவனுடைய காரணசரீரமதி லடங்கினபடி
யால் இவனுக்குக் காரணசரீரமில்லை. ஈசுவரனை

ப்பார்த்தால் இவனும் அவனிலடங்குகிற படி
யால் இவன் வேறில்லாமல் ஸாக்ஷியாகிய பிரம
த்தைப் பார்த்தால் இவன் அதிலடங்கு
கிறபடியால் அது வேறில்லை இதுவே பரமைக்
கியம்-எ-று ....(உ௰)

(அத்வைதநிலை)

தேகமே நானெனல் நீங்கித் தாய்க மது
போய்த்தெளிவு நிலாகாயத்தின் வடிவேதா
னாய்ப், போகமோந் தனுகாணப் வாழ்கையைப்
போலியக்கப் பொருள் தமையேனை யினைப்
பொலியு நல்லிசை லேசமாயண்ட மொழி கரு
ணாகாயத்தே நான் நுமைவ யகண்டாகார மது
வேயீசத்தொய்து, மகமாயகண்டாகாரமு நீ
ங்கிக் கரிகாவண்டமுந்தோன்றாத விடத்தத்
துவிதநிலையே-(இ-ள்) அவித்யா ஸகிதமாய்ச்
சரீரத்தைத் தானென்பது சீவத்துவமும்-விசா
ரஞானத்தினால் சரீரம் தானல்லவென்று கண்
டால் ஆகாசம் போலவியாபகமாய் அவ்வாகா
சத்தில் வாயு வியாப்பியமாக விருப்பது
போலத் தனுகரணபுவனபோகமாயிருக்கி
ன்ற அண்டபேதங்களெல்லாம் தன்வியாபக
த்தில் வியாப்பியமாயிருக்கப்பொருந்துகின்
றவனே ஈச்வரனுமவன் - அந்த ஈச்வரவியாபகத்

நிலை யிந்த அண்டபேதங்களெல்லாங் கடுகு
ப் பிரமாணமாகத் தனித்தனியே தோன்றும்
ஈச்வரவிராட்சரீரமாகிய இந்த அண்டபேத
ங்களையெல்லாந் தானென்னல் யீசுவரத்வைதம்
ஆகாசத்தைப்போல நிறைவாயிருக்கிற ஈச்வ
ரனுடைய சத்துவயுபாதியாகிய அகண்டாகா
ரமும் நீங்கில் ஸர்வஸாக்ஷியாகிய தன்னுடை
யவியாபகத்தில் கடுகளவாகவும் அண்டமுந்
தோன்றாது - அதுவே அத்துவிதநிலையாம்.
இ-ள். த்வம்பதத்தத்பதலக்ஷணங் கூறியவையற்றி
ன் நீக்கத்தில் அனுபவமுங் கூறியது. ...(உக

{ சீவனைத்தியாகித்தாலும்
அந்தியமாமாவமென்னல் - }

ஐயமின்றித் தெய்வவுருத்தியாகித்தாலது
வாட்குருவுருவைத் தியாகித்தாலட்ட மூர்த்திபு
மாம், பொய்யவிரண்டையுந் தவிர்த்துதானு
கியிருந்தாற் பூரணமாஞ் சீவனிற் பொரு
ந்துமதுவாமால, மையனுறு மனம் விடயத்
தாசையுற்றேயதுவாய்ப்பரனைசனனமும் விளை
ந்த வாறறிதென்றேயுணர்ந்து, மெய்யறிவே
தானாகப்பாவித்தாலதுவாய் விளங்குவர்யாவ
ருஞ்செனியாஷ்ட்டையுபெய்துவரோ... ..*
இ-ள். சந்தேகவிபரீதமில்லாமல ஸகுரு

பமாயிருக்கின் றமூர்த்தியைத் தியானித்தால்
அத்தமயமாவன் - ஸகரநிஷ்கரமூர்த்தியாகி
ய ஈச்வரனைத் தியானம்பண்ணினாலும் அவிட
மூர்த்திரூபமாயிருக்கின்ற ஈசுரனுவன் மாயா
காரியமாயிருக்கின்ற இந்த விரண்டினுபாவ
னையும் விட்டு நிஷ்கர த்தியானம் பண்ணி
னும் அத்தமயமாவன் சீவன் எதைத்தியா
னித்தாலும் அத்தமயமாவனென்பது சாஸ்த்
ரசித்தம் - ஆகையினாலே அஞ்ஞானகாலத்தி
லேமேறுவிருந்தபான ஏகடாத்விதீய அஞ்
ஞானத்தைப்போக்கின ஞானமத்த ஆகாரத்
தையடையுமிடத்துச் சீவனும் அந்த ஆகா
மாகிறபடியால் ஏனைமானை சப்சாரத்தைப்பு
டையவனுமென்னுனைந்து நிருவிகாரமாகி
யதைச்சொன்ன நிஷ்பலமாதொரு அஞ்ஞான
த்தை அகண்டாகார விருத்தினைத்தினுலே
போக்கிச்கித் தனைசத்துவத்தும் நேயமைக்
கில் அங்கேகலனைச்சம்பமே ஞானகையாகும்
விரங்குவர் அப்படி விளக்கியபடியும் - வேத
காந்தத்தில் எல்லாருமெய்யாத விட்டையு
மடைவார்களெ து...........................

[இதற்கு இதுவியமானமெனல்]
ஏற்றமுடையித்தியதில் விடயபதேயுலக

மிந்திரியங்கள் ஞானத்தின் விடயங்களாகும்,
சாற்றுகரணங்களு நாபாசனுக்கே விடயஞ்
சாட்சிக்குவிடயமதாய்த்தயங்குவதாபாசன்,
போற்றுவிவேகஞ்ஞானவிடயமதாஞ் சாட்சி
புகன்ற விவேகமு பபிரமபூரணத்தின் விடயந்
தோற்றரிய பிரமமொன்றின் விடயமன்றந
வினைச்சொரூபநிலையுணர்ந்ததுவாய்த் துலங்
குவர் ஞானிகளே.......................*

இ-ள். நாமரூபப்பிரபஞ்சம் இந்திரியங்க
ளுக்குவிஷயமாம் இந்திரியங்கள் கரணங்களு
க்கு விஷயங்களாம்- கரணங்கள் சீவனுக்குவி
ஷயங்களாம். சீவன்சீவஸாக்ஷிக்குவிஷயமாம்
ஸாக்ஷியும் விவேகஞானத்துக்கு விஷயமாயி
ருக்கும் விவேகஞானம் பரிபூரணபிரமசைத
ன்னியத்துக்கு விஷயமாம் இந்தப் பரிபூரண
பிரமசைதன்னியமான அறிவு ஒன்றுக்குமே வி
ஷயமன்றாம் ஆகையால் ஞானிகளு மிந்தச்
சொரூபநிலையேயானென்று அறிந்து அது
வாய்விளங்குவர். எ-று. இப்பிரபஞ்சமுதல்பி
ரமம்வரை ஒன்றுக்கொன்று விஷயமாயிருந்த
லையும் பிரமமொன்றின் விஷயமல்லாததாயி
ருத்தலையுங்கூறியது.................. (௨௫)

(தாதாத்மியத்திரயம்)

சகசமென்றும்பிராந்தியென்றுங்கன்மமெ
ன்று மூன்றாந் தாதாத்மியங்களிவை சாற்றில
கங்காரம், பகல்சீவனொடுகலத்தல்சகசமதாம்
பிரமபூரணத்திற் கலப்பதுவே பிராந்திசரீரத்
தோ, டகலா தகலப்பதுவே கன்மநானறிவே
ன்கர்த்தா நான்றேகமகமெம்பது தானிவைக
ள், பகர்செய்பிராரத்தத்தாற்றத்துவஞானத்
தாற் பணிசுழுத்தியாலகலப்படுமளவுந் தொ
டரும்-(இ-ள்-)சகஜதாதாத்மியம் பிராந்திஜ
தாதாத்மியம் கர்மஜதாதாத்மியமென்றும்
தாதாத்மியங்கள் மூன்றும்-இவைகளில் அக
ங்காரம் சீவனுடனே பொருந்தியிருப்பது
ஸகஜமாம். பிரமத்துடனே பொருந்தியிருப்
பது பிராந்திஜமாம் சரீரத்துடனே பொருந்
தியிருப்பது கர்மஜமாம். இதற்கு அநுபவ
மெங்ஙனமென்னில அகங்காரம் சீவதாதாத்
மியமாய் நான் அறிவேனென்பது சகஜமாம்
அகங்காரம் பிரமதாதாத்மியமாய் நான்கர்த்
தாபோக்தாவென்பது பிராந்திஜமாம். அகங்
காரம் சரீரதாதாத்மியமாய்த் தேகோகமெ
ன்பது கர்மஜமாம்] இவைகளில் சகஜதாதாத்
மியம்பிராரத்தநாசத்திலும் -பிராந்திஜதா

தாத்மியம் தத்துவஞானத்தினாலும் கர்மஜதா
தாத்மியம் சுழுத்தியினாலும் நீங்கும் அம்மூ
ன்றும்வாராதளவும் இத்தாதாத்மியங்கள் தொ
டர்ந்துநிற்கும் .... (௨௪)

(பஞ்சகோசதாதாத்மியம்)

அன்னமயப்பிராணமய மனோமயம் விஞ்
ஞானமானந்தமயமைந்தினன்னமயமாகும்,
பின்னுடல் கன்மேந்திரியத்திற் பிராணனுங்கூ
டிற் பிராணமயமனங்கூடிற் பிறங்குமனோம
யமா, நன்னிஞ்ஞானேந்திரியமும் புத்தியுங்கூ
டிடல் விஞ்ஞானமயமா மவித்தையானந்தம
யமாகும், சொன்னவைந்துந் தானென்ற தா
ன்மியமிவ்வெல்லாந் தோய்வறநின்றனனெ
னல்தான் சுத்தவனுபவமே .... *

இ-ள், அன்னமயம் பிராணமயம் மனோம
யம் விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயமென்னுமை
ந்தினுள் சட்கோசத்தமாயிருக்கின்றஸ்தூலசரீ
ரமே அன்னமயகோசம். சூக்ஷ்ம சரீரத்தில்
பிராணனுங்கன்மேந்திரியமுங்கூடியது பிரா
ணமயகோசம். மனதுங்கன்மேந்திரியமுங்கூ
டியது மனோமயகோசம் புத்தியும் ஞானேந்
திரியமுங் கூடியது விஞ்ஞானமயகோசம்.
காரணசரீரமேயானந்தமயகோசமாம். இவ்

ளைந்தையுந்தானெனலே தாதாத்மியங்களா
ம். இவையெங்ஙனமெனில் நான்பருத்தேன்
இளைத்தேனென்பது அன்னமயகோசதாதா
த்மியம். எனக்குப்பசிக்கிறது தாகிக்கிறது
என்பது பிராணமயகோசதாதாத்மியம். நா
ன்சங்கல்பித்தேன் விகல்பித்தேனென்பதும
னோமயகோச தாதாத்மியம். நான்கர்த்தா
போக்தாவென்பது விஞ்ஞானமயகோசதா
தாத்மியம் நான்சுகியென்பது ஆனந்தம
யகோசதாதாத்மியம். இவைகட்கு அன்னி
யமாகிநின்று என்சரீரம் என்பிராணன் என்ம
னம் என்புத்தி என்னஞ்ஞானம் என்றுமநு
பவத்திலுள்ளதற்கு இப்பஞ்சகோசங்கள் வே
றாயிவகாரத்தைத் தாதாத்மியமென்று அறிந்து
அவற்றில் தோய்வறநின்று அறிவுவடிவமாகி
யதன்னை உள்ளபடி கண்டபோதே சுத்தமாகிய
அனுபவமாமென்றவாறு .... (௨௫)

(ஸாக்ஷிசரீரத்ரயவிலக்ஷணமெனல்)

பொய்த்தாருஞ்சாட்சிக்குச் சரீரமானமூ
ன்றினுக்குமன்னியமுமுடிவுங்கூறிற், கர்த்தா
வாஞ்சாட்சிக்கு ஞானதகாலேகாரணமாந்தே
கமந்தக்கணைதஞ்சுசற், றொத்தாயகாரணத்தே
கந்தானென்றுவகைவதல் பூலக்குக்குயதே

சங்கள்கோடி, யொத்தாயபிரளயத்திலொடுங்
குஞ்சூக்கமாயிருந்து மூனமனந்தமோ
மிக்குந்தூலம் ....*

இ-ள். எங்குந்திரம்பியிருக்கின்ற சாட்சி
சைதன்னியத்துக்குச் சரீரத்திரயவிலக்ஷணமும்
சரீரத்திரயத்துக்கு நாசமுஞ் சொல்லுமிடத்தி
ல்- கர்த்தாவாகிய சாட்சியேதானாகவிளங்கிய
ஞானத்தினுமேல் அறுதியாகவிருக்கின்ற கார
ணதேகம் அந்தக்ஷணத்தில் நாசமாம். அந்த
க்காரணதேகமானது நாசமாகாமலிருக்குங்
காலத்திலெசூக்ஷமசரீரங்கோடாகோடி சிருஷ்
டிதோறுந்தோன்றிப் பொருந்துகின்ற பிரள
யந்தோறுமொடுங்கும். ஒருசூக்ஷமசரீரசிரு
ட்டியிலுண்டாய்ப்பிரளயத்தில் நாசமடைவதி
ற்குள்ளாகக்கோடாகோடிஸ்தூலசரீரந்தோ
ன்றிமறையுமென்று இல்சாட்சிக்குநாசமில்லா
மையினால் நாசத்தையடைகின்றசரீரத்திரயத்து
க்குச்சாட்சிவிலக்ஷணமென்பது கூறியது -*

(வெப்பதனையனுவுக்கணு வனல்.)

ஆய்ந்தசுத்தத்துவியத்த மநுவவ்வியாகிருத
மதனிலிரணியகருப்பமதனில விராட்டடக்க
ம். வாய்ந்தவிராட்டதனில் வானம் வானில்வளி
வளியில் வன்னியவன்னியதிலவனை டவ்வனைதனில்

மாண்டாண்டக்கந். கோய்ந்தமன்னனிற் றால
சட மடக்கமதிற்சூக்கஞ்சூக்குமத் தெலவித்தை
யதிற்றோப்சீ னடக்கம். பரந்தடங்குமத
னைபணுவென்பரிதிண டங்குய்பொருளைபணு
வுகணுவாப் புகன்றிருான் மறைமேய . . . *
இவ் பிரகிருதியினது காரியமாகிய சுத்
தாவஸ்தைக்குச்சுத்தபூதம் - க - அவ்யக்தாவ
ஸ்தைக்குவாஸனாபூதம் - ௫ - அவ்யாகிருதாவ
ஸ்தைக்குக்காரணபூதம் ௫ இரண்ய கர்ப்பா
வஸ்தைக்குச் சூக்ஷ்மபூதம் ௫ விராட்டவஸ்
தைக்குத்ஸ்தூலபூதம் ௫ — இந்தச் சுத்தபூதவி
யாபகத்திலே அவ்யக்தபூதமைந்தும், இந்த
அவ்யக்தபூதத்திற்குள் காரணபூதமைந்தும்
இந்த அவ்வியாகிருதபூதத்திற்குள் சூக்ஷ்மபூ
தமைந்தும், இந்த இரண்யகர்ப்பபூதத்திற்கு
ள் ஸ்தூலபூதமைந்தும இப்பூதங்களுள் ஆகா
சத்தில வாய்வும் அதில அக்கினியும் அதிலஅ
ப்புவும் அதில்பிருதிவியும் பத்திலொன்று ப
த்திலொன்றாய்க் குறைந்துவியாப்பியமாகவி
ருக்கும் இந்த ஸ்தூலப்பிருதிவியிலே ஷட்கோ
சத்துவமாயிருக்கின்ற ஸ்தூலசரீரசமஷ்டியும
டங்கும். அதில் சூக்ஷ்மசரீர ஸமஷ்டியுமடங்
கும். அதில் காரணசரீர ஸமஷ்டியுமடங்கும்

அதில் சீவஸமஷ்டியுமடங்கும் அதிலடங்கிய
வியஷ்டிசீவனை பஞுரெவரென்று சொல்லுவர் இந்
தச் சீவனில் தத்ஸாக்ஷியாகவிளங்கியிருக்குஞ்
சைதந்யத்தை அனுவக்கனுவென்று நான்கு
வேதங்களுஞ்சொல்லும். என்று...... ௨௭)

(வஸ்துவைமறைத்துக்குமறைத்தலை)

அரிதானசீவனுக்குப்பஞ்சகோச மைங்கு
கையாமதிற்குகையாமைம்பூதந்தா,மிரியாத
விராட்டிதுமற்றிதற்குமேலாமிரணியகருப்ப
மதா மிதற்குமேலாம், பெரிதாமவ்வியாகிரு
த மிதற்கு மேலாம்டேசுமவ்வியத்தமிதற்
பெரிதாஞ்சுத்த,புரியார்களிதனைமகத்தென்
பர்மேலா மொளியைமகத்தும்மகத்திதென்று
ரைப்பர்மேமேலோர்.....................*

இ-ள். அனுவானசீவனுக்கு வியாபகமாயி
ருக்கின்றபஞ்சகோசங்களுள் அச்சீவனை ஆ
னந்தமயகோசமும் இதனை விஞ்ஞானமய
கோசமும் இதனைமனோமய கோசமும் இதனை
பிராணமய கோசமும் இதனை அன்னமயகோ
சமும் வியாபித்திருக்கும். இப் பஞ்சகோச
ங்களுக்கு வியாபகமாயிருக்கின்றபஞ்சபூதங்
களுள் இந்தஅன்னமயகோச ஸமஷ்டியையஸ்
தூலப்பிருதிவியுய இதனை அப்புவும் இதனை

அக்கினியும் நீரும் வாயுவும் இதனை ஆகாசமு
ம்வியாபித்திருக்கும். இந்தஸ்தூலபூதமைந்திற்
கும் பௌதிகமயசமஷ்டிக்கும் சேடாதவிராட்
டென்றுபெயர். இதனை வியாபித்தசூக்ஷ்மபூத
மைந்துமொன்றையொன்று வியாபித்திருக்கும்
இந்தச் சூக்ஷ்மபூதமைந்திற்குஞ் சூக்ஷ்மசரீரஸ
மஷ்டிக்கும் இரணியகர்ப்பமென்றுபெயர். இ
ரணியகர்ப்பத்தை வியாபித்தகாரணபூதமைந்
தும் ஒன்றையொன்றுவியாபித்திருக்கும் இந்
தக்காரணபூதமைந்திற்குங் காரணசரீரசமஷ்
டிக்கும் பெரிதான அவ்வியாகிருதமென்றுபெ
யர். இந்த அவ்வியாகிருதபூதத்தை வியாபித்த
அவ்வியக்தபூதமைந்தும் ஒன்றையொன்று வி
யாபித்திருக்கும் இந்த அவ்வியக்தபூதசமஷ்டி
க்குச் சொல்லுகிற அவ்வியக்தமென்றுபெ
யர் இந்த அவ்வியக்தத்தை சுத்தபூதம் வியாபி
த்திருக்கும் இதற்குச் சுத்தமென்றுபெயர் இ
ந்தசுத்தசமஷ்டியை வியஷ்டியை தத்வசோத
னையுள்ளவர்கள் மகத்தென்று சொல்வர் இத
னைவியாபித்திருக்குமொளியாகியவொன்றனை ம
சுத்தஞானசுரூபமென்றுபெரியோர்கள் சொல்லு
இ[illegible]று.......................... உஅ)

{ சிவயோகாதி நீக்கத்தில்
ஸ்வரூபம் ப்ரகாசமாமெனல் }

தோற்றுமசத்தறிந்தசலததொடர்பகலுமே
தெனிலித்தூலதேக, மாற்றுதொறுந்தொழி
லகளுமிந்திரியச் செயல்களற்றல் வையநீங்கு,
மேற்றுமனோலயத்திலறும் விடய மவித்தை
யைநீங்கில்யாவுநீங்கும், தோற்றுமந்தச்சீவவ
றிவிழந்தவிடம் புகல்பரிபூரணமதாமே...*

இ-ள். திருசியமாகத் தோற்றப்பட்ட அஸ
த்ரூபமாகிய சரீராதி ப்ரபஞ்சத்தை அனித்தி
யமென்றறிந்து அவைகளெல்லாம் தானல்ல
வென்று நீங்கில் அதின்வியவகாரங்கள் தன்னு
டையவல்லவென்றுபோம். அதெங்ஙனமென்
னில் என்சரீரமென்னுமனுபவத்தினால் இந்த
ஸ்தூலசரீரந்தானன்றென்றுகண்டால் தனக்
குத்தொழினீங்கும்என்கண்என்காதென்னுமனு
பவத்தினாலே இந்திரியச்செயல்கள் தன்செ
யல்களல்லவென்று நீங்கினால் தனக்குப் பிர
பஞ்சமில்லை. என்மனமென்னுமனுபவத்தினா
லே மனந்தானன்றென்று கண்டால் தனக்கு
விஷயவாசனைகள் நீங்கும் என்னஞ்ஞானமெ
ன்னுமனுபவத்தினால் அவித்தையைத் தான
ன்றென்றுகண்டால் அஞ்ஞானமுதலியயாவு

ம் நீங்கும் எம்சிவனென்னு மறுபவத்திருவ
தாம் சிவனென்றென்று கண்டால் முன் சொல்ல
ப்பட்ட ஏகதேசமாகிய சிவயோகம் தன்னை
விட்டு நீங்கும் சிவபோதங்கெடவே வேதாந்
தங்களிற் சொல்லப்பட்ட அகண்டபரிபூரண
ஸச்சிதானந்தஸ்வரூபமேதானும் எ-று (உ௯)

(அஞ்ஞானநீங்குமுறை)

மாறுசவஞ்ஞான முழுது மகல்வதுகூறின்
வையங் கண்ணின், வேறுறற்காலகனுமுடன் மூ
ன்றுஞ் சீவனுக்கு வேறதாறு, வீறுகும்பாதித
ர் சாட்சியைக்காணின் முக்காலுநீங்குந்தாமு
ப்ப், டேறுனசொரூப்பரிபூரணமாறுவ் முழு
தும் பேசொணுதே ....*

இ-ள்: வியவகாரதசையிலே கெடுதலில்லாத
அஞ்ஞானமுழுது நீங்குமுவகைகளைச்சொல்லு
மிடத்தில் ஜகத்தாதாத்மியத்தைநீங்கிஸம்யா
சம்பன்னனில அஞ்ஞானத்தில் நான்கிலொரு
பங்குகெடும். த்வம்பதசோதனையினுல்சரீரத்
ரயதாதாத்மியமான சீவதரிசனம்பண்ணிச்ச
ரீரத்ரயமுந்தானல்லதான் இவற்றிற்கு விலக்ஷ
ணனென்றறிந்தால் அஞ்ஞானத்திற்பாதிகெ
டும். சீவசைதன்யதாதாத்மியமான சிவஸாக்ஷி
சைதன்ய தரிசனம்பண்ணவே முக்காற்பங்கு

கெடும் தத்பத சோதனைபண்ணி ஈச்வரனைத ன்ய தாதான்மியமான பரிபூரணனைத தன்ய த ரிசனம்பண்ணி அதுவானால் அஞ்ஞானமுழு துங்கெடும் எ-று .... (௩ம)

(முத்தர் பெத்தர் லக்ஷணம்)

முத்தரையும்பெத்தரையுமுகக்குறியானகக் குறியான் முழுதுந்தேரின், மெத்தெனவாகி ய மொழியு மானந்தபரவசத் தான் மிகுந்த சோர்வுஞ், சித்தநிலைதிரியாதசெல்வமுமாயி ருப்பர்நல்லோர் தீயோரெல்லா, மித்தகமை யோர்களையுமிகழ்ந்து புகழ்ந்தோர்க்குறவா யிருப்பர்தாமே. ....*

இ-ள் முத்தரையும்பெத்தரையும்முகக்குறிய கக்குறிகளால் முழுதுமறியப்புகின்மிர்துவா கியவசனம் ஆனந்தபரவசத்தினாலே மெய்ம் மறத்தல் பிராரப்தவசத்தினால் அஷ்டமஹா சித்திகள் வந்துபொருந்தினாலும்மனம்வேறு படாமலிருத்தல் இவைமுதலியகுணங்களுட ன்கூடிக்கொண்டிருப்பவர் ஞானிகளாகியமு க்தரென்றறியத்தக்கவர் அஞ்ஞானிகளாகிய பெத்தரோவென்றால் இப்படிப்பட்ட ஞானி களை யிகழ்ந்தும் தம்மைப்புகழ்கிறவர்களுக் குறவாகியும் இகழ்கிறவர்களுக்குப்பகைவரா

கியுமிருப்பர்களென்றவாறு . . . . (௩௧)

(அஞ்ஞானஞானங்களின்லக்ஷணம்)

ஏற்றபிரபஞ்சமதே நித்தமென்றும் பிரமமென்பதில்லையென்றுந், தோற்றமுடலானென்றுந் துளங்குவதேயஞ்ஞானதுக்கமாகுஞ், சாற்றுபிரபஞ்சமெலா மனித்தமென்றும்பிரமமது தானேயென்றும், வேற்றுடல்வெற்றுடலென்றும் விரிந்துணரப்பெறுமது வேதாந்தஞானம் . . . . *

இ-ள் பொருந்தியப்ரபஞ்சமேநித்யமென்றும் பிரமமென்பது இல்லையென்றும் பிரத்யக்ஷமாகக்காணப்படுகின்றசரீரமேதானென்றுங்கலங்குகின்றதே துக்கமயமாகியவஞ்ஞானமாம். அஞ்ஞானிகள் நித்தியமென்று சொல்லுகின்ற ப்ரபஞ்சமெல்லாம் மித்தையென்றும்பிரமசொரூபமே தானென்றும் தனக்கன்னியமாய்ஸ்தூலசூக்ஷமகாரணமாகியசரீரத்ரயங்களும் பொய்யென்றுங்கண்டுஅகண்டாகாரமாய்த்தன்னையறியப்பெறுகின்றதே வேதாந்தஞானமாம் எ-று . . . . (௩௨)

(தங்குருவைப்புகழ்தல்)

இருளகற்றுநால்வேதத் துபநிடதமென்

றான்கிளெங்கோன்சொன்ன, பொருளதனை
நெஞ்சகத்தே சௌபாகய குருவென்னும்
பொருளினேறு, மருளகற்றும்படியழுத்தித்த
மிழ்போலு மதனையொருவழியென்றான்கா,
யருளகத்திலிருந்துரைத்த வதிசயமேயதிசய
மற்றறிகிலேனே ....*

இ-ள் அஜ்ஞானத்தைநிவிர்த்திபண்ணுகின்ற
நாலுவேதங்களுடைய முப்பத்திரண்டுபநிஷ
த்துக்களிலெடுத்துஎங்கள்ஸ்வாமியாகியவியா
ஸமகாமுனி திருவாய்மலர்ந்தருளிய பொரு
ளினைச்சௌபாக்கிய குருவென்னும்பொருளி
னேடும் அடியேனுடைய இருதயத்தின் மரு
ட்சியகலும்படி அழுத்தித்தமிழென்று சொ
ல்லப்பட்டபாஷையிலப்பொருளை ஒருவழியா
ய்முப்பத்திரண்டுசெய்யுளாக அருளானதுஉள்
ளத்தி லிருந்துசொல்வித்த அதிசயமேயதி
சயமல்லாமல் மற்றோரதிசயம் அறியேன்
எ-று.. —இச்செய்யுள் இந்நூலாசிரியர்தங்
குருவைப்புகழ்ந்துகூறியது........(௩௩)

உபநிடதவுரைமுற்றிற்று

பிரசித்தபத்திரிகை.

பெயர்	விலை	அணா
ஸ்ரீராமர்தாலாட்டு		க
மணவாளநாராயணசதகம்		௮
திரிகடுகவுரை		௰
பார்த்தசாரதிபஞ்சரத்னம் பார்த்தசாரதிவிருத்தம்		உ
ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமிதூதுரை		௫
சிவவாக்கியர் பாடல்		௬
ஞானக்கொம்மி		௬
உபநிடதவுரை		௮
சகிவர்ணபோதகவுரை		௰௬
பகவற்கீதை வசனம்		௫௨

இப்புத்தகங்களும் மற்றபுத்தகங்களும் வேண்டியவர்கள் சென்னைப்பட்டணத் திருவல்லிக்கேணி அவதானம்பாப்பையர் வீதியில் ௯௫ வது நம்பருடைய வீட்டில் வாங்கிக்கொள்ளலாம்

உ

ஓம் மாதா மயம் ஜெகத்.

ஸ்ரீ முருகன் நித்திய பாராயண தவநெறித் திருமுறை.

உயர் ஸ்ரீ முருகதாஸ் அவர்களால்

தொகுக்கப்பெற்று

கொழும்பு

தத் சங்க அன்பர்களால்

வெளியிடப்பட்டது.

ஓம் மதாமயம் ஜெகத்
ஸ்ரீமுருகன் நித்திய பாராயண
தவநெறித் திருமுறை.

பொருளடக்கம்.

முன்னுரை

ஓம் மாதா மயம் ஜெகத்,
வேலும் மயிலும் துணை.

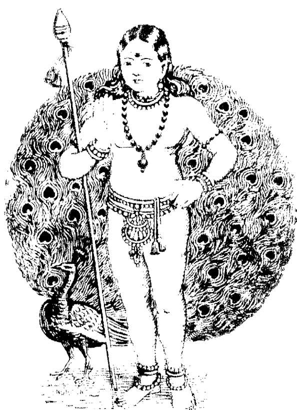
பாடாதாரைப் பாடவைத்துப் பண்பறிக்கும் பெருமாளின் திருவடியே துணையென நண்ணி பாடும் பணியே பணியாகப் பெற்ற அன்பர் பலருள் அருணகிரி ஒருவர். அவர் "யாமோதிய கல்வியும் எம்மறிவும், தாமேபெற வேலவர் தந்ததென" உலகை யெல்லாம் வேலனின் பிரதிபிம்பங்களென எண்ணி ஆண்டவன் தனக்கு அளித்த அருள்பாக்களான திருப்புகழ், திருவகுப்பு, கந்தரலங்காரம், கந்தரந்தாதி, கந்தரனுபூதி, முதலியவைகளை "நெஞ்சக்கனகல்லும் நெகிழ்ந்துருக" கருணையோடு உலகிற்கு அளித்துள்ளார்.

எல்லாத் தெய்வங்களும் கொண்டாடும் மேலான தெய்வம் கலியுக வரதனை கந்தனே யெனவும், அவன் தன்னிடம் காட்டிய அபார கருணையையும் சொல்லிச் சொல்லி அருணகிரி உருகியுள்ளார்.

நாமும் அவர்போல் அனுபூதி பெற்று ஆனந்தக் கூத்தாட வேண்டுமல்லவா? சொருபமற்று தொடர் பற்றுத்தானே தோன்றினவனை ஆண்டவனை நம் உள்ளக்குகையில் சிறைபிடிக்க வேண்டாமோ? நிச்சயமாக அப்பரம் பொருளை நாம் கட்டுப்படுத்தியே ஆக வேண்டும். அதற்கு அனுபூதிபெற்ற அன்பர்களின் பாடல்களால் தொகுக்கப்பெற்ற இம் முருக நித்திய பாராயணத் தவநெறித் திருமுறையும் உதவியாயிருந்து அன்பர்களனைவரும் ஆண்டவனைக் கட்டியணைத்துக் கூத்தாடி, இன்ப, துன்ப, இறப்பு, பிறப்பு கடந்து தானேயே தானாகி வாழ வைக்கட்டும்.

"எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே யல்லாமல் வேறொன்று அறியேன் பராபரமே"

ஓம்மாதாமயம் ஜெகத்.

சமர்ப்பணம்.

எல்லாவுயிர்களுள்ளும் இறைவனது அன்பே

நிறைந்துள்ளது என்று உணர்ந்து

உலகத்தின் நன்மைக்காகவே

உடல் பொருளாவி மூன்றையும்

தத்தம் செய்துவாழும் சத்புருஷர்

பாதகமலங்களுக்கு

ஸ்ரீமுருகன்

நித்திய பாராயண தவநெறித் திருமுறையைச்

சமர்ப்பணம் செய்கிறோம்.

(கொழும்பு) சத் சங்கத்தவர்கள்.

[illegible]

ஓம் மதாமயம் ஜெகத்

ஸ்ரீ முருகன் நித்திய பாராயண தவநெறித்திருமுறை.

குரு தோத்திரம்

ராகம் - நாட்டை

அழுந்தொறும் அணைக்கு மன்னை   1.
    அறிவிலாது ஓடி யோடி
விழுந்தொறும் எடுக்கு மப்பன்
    விளையாடும் போது தோழன்
தொழுந்தொறும் காக்கும் தெய்வம்
    சொந்தமாய் எடுப்போர்க் கெல்லாம்
குழந்தை யிப்படி யுலாவு மென்
    குருநாதர் வாழி வாழி.

அருணகிரியார் துதி.

ராகம் - ஆனந்தபைரவி

அந்தாதி யில்லா இறைவனுக்,
கந்தாதி யன்றுரைத்தும்
நந்தா வகுப்பலங்கார மவற்கே நனி புனைந்தும்
முந்தா தரவி லவன்புகழ் பூதியு முற்றுஞ்
சொன்ன
எந்தாய் அருணகிரிநாத எனைநீ யாண்டருளே. 2

3. அடியார் வணக்கம்.

ராகம் - காம்போதி

சிந்தை தெளிந்து சிவமானோர் எல்லோர்க்கும்
கொத்தடிமையான அடிநான் பராபரமே

தம்முயிர்போல் எவ்வுயிரும் தானென்று
தண்ணருள்கூர்
செம்மை யருக் கேவல் என்று செய்வேன்
பராபரமே.

4. விநாயகர் துதி.

ராகம் - ஆனந்தபைரவி

ஏரானைக் காவிலுறை என்னானைக் கன்றளித்த
போரானைக் கன்றதனைப் போற்றினால்-வாராத
புத்திவரும் பக்திவரும் புத்திர உற்பத்திவரும்
சக்திவரும் சித்திவரும் தான் (1)

ராகம் - ஆனந்தபைரவி   தாளம் - ஆதி

உம்பர்தருத் தேனுமணிக் கசிவாகி-
ஒண்கடலிற் றேனமுதத் துணர்வூறி;
இன்பரசத் தேபருகிப் பலகாலும்-
என்றனுயிர்க் காதரவுற் றருள்வாயே;
தம்பிதனக் காகவனத் தணைவோனே-
தந்தைவலத் தாலருள்கைக் கனியோனே;
அன்பர் தமக்கான நிலைப் பொருளோனே—
ஐந்துகரத் தானைமுகப் பெருமாளே.(2)

ராகம் - மோகனம் தாளம் - ஆதி

பக்கரைவி சித்ரமணி பொற்கலணை யிட்டநடை
பக்ஷியெனு முக்ரதுர கமுநீபப்-
பக்குவமலர்த்தொடையும் அக்குவடுபட்டொழிய
பட்டுருவ விட்டருள்கை வடிவேலும்;
திக்கதும திக்கவரு குக்குடமும் ரக்ஷைதரு
சிற்றடியு முற்றியப னிருதோளும்-
செய்பதியும் வைத்துயர்தி ருப்புகழ்விருப்பமொடு
செப்பென எனக்கருள்கை மறவேனே;
இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப ருப்புடனெய்
எட்பொரிய வற்றுவரை யிளநீர்வண்-
டெச்சில்பய றப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள
ரிப்பழமி டிப்பல்வகை தனிமூலம்;
மிக்கஅடி சிற்கடலை பக்ஷணமெ னக்கொளொரு
விக்கினச மர்த்தனெனு மருளாழி-
வெற்பகுடி லச்சடில விற்பரம ரப்பரருள்
வித்தகம ருப்புடைய பெருமாளே. (3)

5. உபதேசம்.

ராகம் - கேதாரகௌளம்

தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள்
வெகுளியைத் தானமென்றும்
இடுங்கோ ளிருந்த படியிருங்
கோளெழு பாருமுய்யக்
கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றந்
திறக்கத் தொளைக்கவைவேல்
விடுங்கோ னருள்வந்து தானே
யுமக்கு வெளிப்

ராகம் - பைரவி

நினைந்து நினைந்துணர்ந் துணர்ந்து நெகிழ்ந்து
நெகிழ்ந்தன் பே
நிறைந்து நிறைந்தூற் றெழுங் கண்ணீரத
னூடாப்பு
நனைந்து நனைந் தருளமுதே நன்னிதியே ஞான
நடத்தரசே யென்னுரிமை நாயகனே
யென்று
வனைந்துவனைந் தேத்துது நான் வம்மினுலகியலீர்
மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாங்
கண்டீர்
புனைந்துரையேன் பொய்புகலேன் சத்தியஞ்
சொல்கின்றேன்
பொற்சபையிற் சிற்சபையிற் புகுந்தருண
மிதுவே. (2)

6. முருகனை வர வேண்டல்

ராகம் - காமஸ் தாளம் - ஆதி

காரணமா தாகவந்து புவிமீதே-
காலனணுகாதிசைந்து கதிகாண;
நாரணனும் வேதன் முன்பு தெரியாத-
ஞான நடமேபுரிந்து வருவாயே;
ஆரமுத மான தந்தி மணவாளா-
ஆறுமுக மாறிரண்டு விழியோனே;
சூரர்கிளை மாள வென்ற கதிர்வேலா-
சோலைமலை மேவிநின்ற பெருமாளே. (1)

ராகம்-பிலஹரி-சிம்மேந்திரமத்திமம்-தாளம்-கண்டசாப்பு

சடாஜடைய திருமேனி யுடையமுது முதல்ஞான
சொரூபகிரி யிடமேவு முகமாறுங்-

சீர்தெரிய வளிபாட மறைவேதந் நறையாய
துங்கதமிழின் மொழிவேத மணைப்பீச;

ஆர்பவள வொளிபாய அரியபுரி புரமாட
ஆபில்கரமொ டெழில்தோகை மயிலேறி-

அடியணிரு விளையாடு மடமா ரிதாபூஜை
அதிசய மொனருள்பாட வரவேணும்;

விடையேறி அயன்மாலொடு மார்முகி கணமோட
மிடறுடைய விடர்வாரி யருள்நாதன்-

மின்னலினைய இடைமாது இடமருவு குருநாதன்
மிகபக்தி அருணூதி யருள்வோனே;

இடர்களிகள் பிணிபோட எனையருள் குருமாதி
னிலைபினகிர் முலையார்பி னணைமார்பா-

இனியமுது புலியாத னுடைனரவு சதகோடி
யிருடியர்கள் புகழ்நான பெருமானே. (2)

ராகம் - ஹம்சத்வனி, சிந்துபைரவி தாளம் - ஆதி

அதலசேட னாட அகிலமேரு மீதாட
அபின-காளி தானுட அவளோடன்-

றதிரவீசி வாதாடும் விடையிலேறு வாராட
அருகு பூத வேதாள மவையாட;

மதுர வாணி தானுட மலரில் வேதனாட
மருவுவானு ளோராட மதியாட-

வனசமாமியாராட நெடிய மாமனாட
மயிலு மாடி நீயாடி வரவேணும்;

கதைவி டாத தோள்வீம னெதிர்கொள்
வாளியால் நீடு
கருத லார்கள் மாசேனை பொடியாகக்-
கதறுகாலி போய்மீள விஜயனேறு தேர்மீது
கனகவேத கோடிநி ஆகமோதும்;
உததி மீதி லேசாயு முலக மூடு சீர்பாத
உவணமூர்த்தி மாமாயன் மருகோனே
உதயதாம மார்பான ப்ரபுட தேவமாராஜ
னுளமு மாட வாழ்தேவர் பெருமாளே (3)

7. தரிசனம்

ராகம்-மோகனம்

பத்தித் திருமுக மாறுடன்
பன்னிரு தோள் களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கு மமுதுகண்
டேன் செயன் மாண்டடங்கப்
புத்திக் கமலத் துருகிப்
பெருகிப் புவன மெற்றித்
தத்திக் கரைபுர ளும்பர
மாநந்த சாகரத்தே. (1)

ராகம்-மோகனம்

திருவடியுந் தண்டையுஞ் சிலம்புஞ் சிலம்பூடுருவப்
பொருவடிவேலுங் கடம்புந் தடம்புயமாறிரண்டும்
மருவடிவான வதனங்களாறு மலர்க்கண்களுங்
குருவடிவாய் வந்தென் னுள்ளங் குளிரக்குதி
கொண்டவே. (2)

அலங்காரம்

ராகம்-நீலாம்புரி — தாளம்-ஆதி

ஆசைகூர் பத்த னேன்மனோ பத்ம
    மானபூ வைத்து — நடுவேயன்-
பான நூலிட்டு நாவிலே சித்ர
    மாகவே கட்டி — யொருஞான;
வாசம் வீசிப்ப்ர காசியா நிற்ப
    மாசிலோர் புத்தி — யளிபாட-
மாக்ருதா ர்ப்ப மாலிகா லப்ர
    வாளபாத த்தி — லணிவேனோ;
தூசுகா னத்து மீதுவாழ் மூத்த
    தூயல்வே டிச்சி — தனபார-
தூர்த்த தீப்ப்ர தாபமார் பத்த
    தூரிவே முத்தின் — மயில்வாழ்வே;
வீசுமீனப்ப யோதிவாய் விட்டு
    வேகவேதித்து — வருமாசூர்-
வீழமோ திப்ப ராசைநாகத்து
    வீரவேல் தொட்ட — பெருமாளே.

9. அர்ச்சனை

ராகம்-செஞ்சுருட்டி — தாளம்-ஆதி

நாதவிந்துக லாதீ நமோ நம
    வேத மந்த்ர சொரூபா நமோ நம
    ஞான பண்டித ஸாமீ நமோ நம வெகுகோடி
நாம சம்பு குமாரா நமோ நம
    போக அந்தரி பாலா நமோ நம
    நாக பந்த மயூரா நமோ நம. — பரசூரர்

சேத தண்டவி நோதா நமோ நம
கீத கிண்கிணி பாதா நமோ நம
தீர சம்ப்ரம வீரா நமோ நம கிரிராஜ-

தீப மங்கள ஜோதீ நமோ நம
தூய அம்பல லீலா நமோ நம
தேவ குஞ்சரி பாகா நமோ நம அருள்தாராய்

ஈதலும் பல கோலால பூஜையும்
ஓதலும் குண ஆசார நீதியும்
ஈரமுங் குரு சீர்பாத சேவையு மறவாத-

ஏழ்தலம் புகழ் காவேரி யால்விளை
சோழ மண்டல மீதே மனோகர
ராஜ கெம்பிர நாடாளு நாயக வயலூரா;

ஆதரம்பயி லாரூரர் தோழமை
சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்
ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி லையிலேகி-

ஆதி யந்தவு லாவாசு பாடிய
சேரர் கொங்குவை காவூர் நனாடதில்
ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள்
பெருமாளே.

10. நைவேத்தியம்

ராகம்-கானடா

நைவேத்தியம்பு செய்வேத்தன் பதாம்புயத்திற்
பத்திபுந்
நைவேத்தியமுந் தேற்றினார் மாற்றினார்
பாற்றினைத்திக்
நைவேத்தியஞ்சேறு செல்லாத வித்தியத்திற்றி
யினைத்
நைவேத்தியங் குயிர் கூற்றுறி ஆசிரித்தீயுடம்
பே.

11. தீபாராதனை.

ராகம்-கானடா — தாளம்-ஆதி

மூலா நிலமதின் மேவிலை யானாறு
மோகா டவிகடர் — குணநாடி-
மோனநிலைதனை நாளு மவையிலு
மோதா நெறிமுறை — முதல்கூறும்;
ஸீலா விதமுனை தாமே கதிபெற
நேமா ரகசிய — வுபதேசம்-
நீடுழிதனில் வாடா மணியொளி
நீதா பலமது — தருவாயே;
நாலா ருசியமு தாமே திருமறை
நாலா யது செய — மணிமாலை-
நாடாய் தவரிடர் கேடா வரிகரி
நாரா யணார்திரு — மருகோனே;
சூலா திபர்சிவ ஞானோர் யமனுதை
காலார் தரவரு — குருநாதா-
சோதீ திகுதிகு தீதீ செகசெக
சோதீ நடமிடு — பெருமாளே.

12. வரம்வேண்டல்

ராகம்-ஹிந்துஸ்தான் செஞ்சுருட்டி   தாளம்-ஆதி

பத்தியால் யானுனைப்   பலகாலும்-
பற்றியே மாதிருப்   புகழ்பாடி;
முத்தனா மாறெனைப்   பெருவாழ்வின்-
முத்தியே சேர்வதற்   கருள்வாயே;
உத்தமா தானசற்   குணர்நேயா-
ஒப்பிலா மாமணிக்   கிரிவாசா;
வித்தகா ஞானசத்   திநிபாதா-
வெற்றிவே லாயுதப்   பெருமாளே; (1)

ராகம்-ஹேமவதி   தாளம்-ஆதி

வசனமிக வேற்றி   மறவாதே-
மனதுதுய ராற்றி   லுழலாதே;
இசைபயில்ஷ டாக்ஷ   ரமதாலே-
இகபரசெள பாக்ய   மருள்வாயே;
பசுபதிசி வாக்ய   முணர்வோனே-
பழநிமலை வீற்ற   ருளும்வேலா;
அசுரர்கிளை வாட்டி   மிகவாழ-
அமரர்சிறை மீட்ட   பெருமாளே. (2)

ராகம்-சக்ரவாகம்   தாளம்-லலிதா

அபகார நிந்தைபட்   டுழலாதே-
அறியாத வஞ்சரைக்   குறியாதே;
உபதேச மந்திரப்   பொருளாலே-
உனைநானி னைந்தருட்   பெறுவேனோ;
இபமாமு கன்தனக்   கிளையோனே-
இமவான்ம டந்தையுத்   தமிபாலா;
ஜெபமாலை தந்தசற்   குருநாதா-
திருவாவி னன்குடிப்   பெருமாளே. (3)

ராகம்-மஹேயசாயா தாளம்-ஆதி

எழுகடல் மணலை அளவிடி னதிக
மெனதிடர் பிறவி அவதாரம்-
இனியுன தபய மெனதுயி ருடலு
மினியுடல் விடுக முடியாது;
கழுகொடு நரியு மெரிபுழு மறலி
கமலனு மிகவு மயர்வானார்-
கடையுன தபய மடிமைய னடிமை
கடுகியு னடிகள் தருவாயே;
விழுதிக முழுகி மரகத வடிவி
விமலிமு னருளு முருகோனே-
விரிதல மெரிய குலகிரி நெரிய
விசை பெறு மயிலில் வருவோனே;
எழுகடல் குமுற அவுணர்க ளுயிரை
யினைகொளு மயிலை யுடையோனே-
இமையவர் முநிவர் பரவிய புலியு
ரினில்நட மருவு பெருமாளே. (4)

ராகம்-மாண்டு தாளம்-ஆதி

அதிருங் கழல்ப ணிந்து னடியேனுன்-
அபயம் புகுவ தென்று நிலைகாண;
இதயந் தனிலி ருந்து க்ருபையாகி-
இடர் சங் கைகள்கலங்க அருள்வாயே;
எதிரங் கொருவ ரின்றி நடமாடும்-
இறைவன் தனது பங்கி லுமைபாலா;
பதியெங் கிலுமி ருந்து விளையாடிப்-
பலகுன் றிலுமமர்ந்த பெருமாளே. (5)

ராகம்-ஆபோகி   தாளம்-ஆதி

விழுதா தெனவே கருதய தாலே
    வினைசேர் வதுவே   புரிதாக-
விருதா வினிமேல் யுலகா யதமே
    விடவே படவார்   படலாமேல்;
அழுதா கெடவே அவமா கிடநா
    ளடைவே கழியா   துணையாதி-
அலர்தா ளடியே யுறவாய் மருவோ
    ரழியா வரமே   தருவாயே;
தொழுதார் வினைவே ரடியோ டறவே
    துகள்தீர் பரமே   தருதேவா-
சூர்பூபதியே கருணா லயனே
    சுகிர்தா வடியார்   பெருவாழ்வே;
எழுதா மறைமா முடிவே வடிவே
    யிறைவா எனையா   ளுடையோனே-
இறைவா எதுதா வதுதா தனையே
    இனைநா கையில்வாழ்   பெருமாளே. (6)

ராகம் - மோகனம்   தாளம் - ஆதி

நீலங்கொள் மேகத்தின்   மயில்மீதே-
    நீவந்த வாழ்வைக்கண்   டதனாலே;
மால்கொண்ட பேதைக்குன்   மணநாறும்-
    மார்தங்கு தாரைத்தந்   தருள்வாயே;
வேல்கொண்டு வேலைப்பண்   டெறிவோனே;
    வீரங்கொள் சூரர்க்குங்   குலகாலா;
நாலந்த வேதத்தின்   பொருளோனே-
    நானென்று மார்தட்டும்   பெருமாளே. (7)

13. கந்தரநுபூதி

ராகம்-நாட்டை

காப்பு

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந்துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக் கரவானை பதம்பணிவாம்

நூல்

ஆடும் பரிவே லணிசே வலெனப்
பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய்
தேடுங் கயமா முகனைச் செருவிற்
சாடுந் தனியானை சகோதரனே. (1)

உல்லாசநிரா குலயோ கவிதச்
சல்லா பவிநோ தனுநீ யலையோ
எல்லா மறவென் னையிழுந் தநலந்
சொல்லாய் முருகா சுரபூ பதியே. (2)

வானோ புனல்பார் கனன்மா ருதமோ
ஞானோ தயமோ நவினான் மறையோ
யானோ மனமோ வெனையாண் டவிடந்
தானோ பொருளா வதுசண் முகனே. (3)

வளைபட் டகைமா தொடுமக் களெனுந்
தளைபட் டழியத் தகுமோ தகுமோ
கிளைபட் டெழுசூ ருரமுங் கிரியுந்
துளைபட் டுருவத் தொடுவே லவனே. (4)

மகமா யைகளைந் திட வல் லபிரான்
முகமா றுமொழிந் துமொழிந் திலனே
அகமா டைமடந் தையரென் றயருஞ்
சகமா யையுளின் றுதயங் குவதே (5)

ராகம் - ஹிந்தோளம்

திணியா னமனோ சிலைமீ துனதாள்
அணியா ரரவிந் தமரும் புமதோ
பணியா வெனவள் ளிபதம் பணியுந்
தணியா வதிமோ கதயா பரனே. (6)

கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவா
திடுவாய் வடிவே லிறைதா ணினைவாய்
சுடுவாய் நெடுவே தனைதூள் படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினையா வையுமே. (7)

அமரும் பதிகே ளகமா மெனுமிப்
பிமரங் கெடமெய்ப் பொருள்பே சியவா
குமரன் கிரிரா சகுமா ரிமகன்
சமரம் பொருதா னவநா சகனே. (8)

மட்டூர் குழன் மங்கையர் மையல்வலைப்
பட்டூ சல்படும் பரிசென் றொழிவேன்
தட்டூ டறவேல் சைலத் தெறியும்
நிட்டூ ரநிரா குலநிர்ப் பயனே. (9)

கார்மா மிசை காலன் வரிற் கலபத்
தேர்மா மிசைவந் தெதிரப் படுவாய்
தார்மார் பவலா ரிதலா ரியெனுஞ்
சூர்மா மடியத் தொடுவே லவனே. (10)

ராகம் - கானடா

கூகா வெனவென் கிளைகூ டியழப்
போகா வகைமெய்ப் பொருள்பே சியவா
நாகா சலவே லவநா லுகவித்
தியாகா சுரலோ கசிகா மணியே. (11)

செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன்,
பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்
சும்மா விருசொல் லறவென் றலுமே
அம்மா பொருளொன் றுமறிந் திலனே. (12)

முருகன் றனிவேன் முனிநங் குருவென்
றருள்கொண் டறியா ரறியுந் தரமோ
உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றொளியன் றெனநின் றதுவே. (13)

கைவாய் கதிர்வேன் முருகன் கழல்பெற்
றுய்வாய் மனனே யொழிவா யொழிவாய்
மெய்வாய் விழிநா சியொடுஞ் செவியாம்
ஐவாய் வழிசெல் லுமவா வினையே. (14)

முருகன் குமரன் குகனென் றுமொழிந்
துருகுஞ் செயல்தந் துணர்வென் றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவுங்
குருபுங் கவவெண் குணபஞ் சரனே. (15)

ராகம் - பிலஹரி

பேராசை யெனும் பிணியிற் பிணிபட்
டோரா வினையே னுழலத் தகுமோ
வீரா முதுசூர் படவே லெறியுஞ்
சூரா சுரலோ கதுரந் தரனே. (16)

யாமோ தியகல் வியுமெம் மறிவுந்
தாமே பெறவே லவர்தந் ததனாற்
பூமேன் மயல்போ யறமெய்ப் புணர்வீர்
நாமே னடவீர் நடவீ ரினியே. (17)

உதியா மரியா வுணரா மறவா
விதிமா லறியா விமலன் புதல்வா
அதிகா வநகா வபயா வமரா
பதிகா வலசூ ரபயங் கரனே. (18)

வடிவுந் தனமும் மனமுங் குணமுங்
குடியுங் குலமுங் குடிபோ கியவா
அடியந் தமிலா வயில்வே லரசே
மிடியென் றொருபாவி வெளிப்படினே. (19)

அரிதா கியமெய்ப் பொருளுக் கடியேன்
உரிதா வுபதேச முணர்த் தியவா
விரிதா ரணவிக் ரமவே ளிமையோர்
புரிதா ரகநா கபுரந் தரனே. (20)

ராகம் - ஷண்முகப்பிரியா

கருதா மறவா நெறிகா ணவெனக்
கிருதாள் வனசந் தரவென் றிசைவாய்
வரதா முருகா மயில்வா கனனே
விரதா சுரசூ ரவிபா டணனே. (21)

காளைக் குமரே சனெனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவமெய் தியவா
பாளைக் குழல்வள் ளிபதம் பணியும்
வேளைச் சுரபூ பதிமே ருவையே (22)

அடியைக் குறியா தறியா மையிருள்
முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ
வடிவிக் ரமவேள் மகிபா குறமின்
கொடியைப் புணருங் குணபூ தரனே. (23)

கூர்வேல் விழிமங் கையர்கொங் கையிலே
சேர்வே னருள்சே ரவுமெண் ணுமதோ
சூர்வே ரொடுகுன் றுதொளைத் தநெடும்
போர்வே லபுரந் தரபூ பதியே. (24)

மெய்யே யெனவெவ் வினைவாழ் வையுகந்
தையோ அடியே னலையத் தகுமோ
கையோ அயிலோ கழலோ முழுதுஞ்
செய்யோய் மயிலே றியசே வகனே. (25)

ராகம் - சாமா

ஆதா ரமிலே னருளைப் பெறவே
நீதா னொருசற் றுநினைந் திலையே
வேதா கமஞா னவினோ தமனோ
தீதா சுரலோ கசிகா மணியே. (26)

மின்னே நிகர்வாழ் வைவிரும் பியயான்
என்னே விதியின் பயனிங் கிதுவோ
பொன்னே மணியே பொருளே யருளே
மன்னே மயிலே றியவா னவனே. (27)

ஆனா அமுதே யயில்வே லரசே
ஞானா கரனே நவிலத் தகுமோ
யானா கியவென் னைவிழுங் கிவெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதற் பரமே. (28)

இல்லே யெனுமா யையி லிட்டனைநீ
பொல்லே னறியா மைபொறுத் திலையே
மல்லே புரிபன் னிருவா குவிலென்
சொல்லே புனையுஞ் சுடர்வே லவனே. (29)

செவ்வா னுருவிற் றிகழ்வே லவனன்
றொவ்வா தவெதன வுணர்வித் ததுதான்
அவ்வா றறிவார் றிகின் றதலால்
எவ்வா றொருவர்க் கிசைவிப் பதுவே. (30)

ராகம் - சிந்துபைரவி

பாழ்வாழ் வெனுமிப் படுமா யையிலே
வீழ்வா யெனவென் னைவிதித் தனையே
தாழ்வானவை செய்தன தாமுளவோ
வாழ்வா யினிநீ மயில் வாகனனே. (31)

கலையே பதறிக் கதறித் தலையூ
டலையே படுமா றதுவாய் விடவோ
கொலையே புரிவேடர் குலப்பிடி தோய்
மலையே மலைகூ றிடுவா கையனே. (32)

சிந்தா குலவில் லொடுசெல்வமெனும்
விந்தா டவியென் றுவிடப் பெறுவேன்
மந்தா கினிதந் தவரோ தயனே
கந்தா முருகா கருணா கரனே. (33)

சிங்கார மடந் தையர்தீ நெறிபோய்
மங்கா மலெனக்கு வரந் தருவாய்
சங்க்ரா மசிகா வலசண்முகனே
கங்கா நதிபால க்ருபா கரனே. (34)

விதிகா ணுமுடம் பைவிடாவினையேன்
கதிகாண மலர்க் கழலென் றருள்வாய்
மதிவா ணுதல்வள் ளியையல் லதுபின்
துதியா விரதா சுரபூ பதியே. (35)

ராகம் - மோகனம்

நாதா குமரா நமவென் றரனார்
ஓதா யெனவோ தியதெப் பொருடான்
வேதா முதல்விண் ணவர்சூ டுமலர்ப்
பாதா குறமின் பதசே கரனே. (36)

கிரிவாய் விடுவிக்கிர மவேலிறையோன்
பரிவா ரமெனும் பதமே வலையே
புரிவாய் மனனே பொறையா மறிவால்
அரிவா யடியோ டுமகந் தையையே. (37)

ஆதா ளியையொன் றறியே னையறத்
தீதா ளியையாண் டதுசெய் புமதோ
கூதா ளகிரா தகுலிக் கிறைவா
வேதா ளகணம் புகழ்வே லவனே. (38)

மாவேழ் சனனங் கெடமா யைவிடா
மூவே டனையென் றுமுடிந் திடுமோ
கோவே குறமின் கொடிதோள் புணருந்
தேவே சிவசங் கரதே சிகனே. (39)

வினையோ டவிடுங் கதிர்வேல் மறவேன்
மனையோ டுதியங் கியமங் கிடவோ
சுனையோ டருவித் துறையோடு பசுந்
தினையோ டிதணோ டுதிரிந் தவனே. (40)

ராகம் - பைரவி

சாகாதெனையே சரணங்களிலே
காகா நமனார் கலகஞ் செயுநாள்
வாகா முருகா மயில்வா கனனே
யோகா சிவஞா னோபதே சிகனே. (41)

குறியைக் குறியாது குறித் தறியும்
நெறியைத் தனிவேலை நிகழ்த் திடலுஞ்
செறிவற் றுலகோ டுரைசிந் தையுமற்று
அறிவற் றறியா மையுமற் றதுவே. (42)

தூசா மணியுந் துகிலும் புனைவா
ணேசா முருகா நினதன் பருளால்
ஆசா நிகளந் துகளா யினபின்
பேசா அநுபூ திபிறந் ததுவே. (43)

சாடுந் தனிவேன் முருகன் சரணஞ்
சூடும் படிதந் ததுசொல் லுமதோ
வீடுஞ் சுரர்மா முடிவே தமும்வெங்
காடும் புனமுங் கமழுங் கழலே (44)

கரவா கியகல் வியுளார் கடைசென்
றிரவா வகைமெய்ப் பொருளீ குவையோ
குரவா குமரா குலிசா யுதகுஞ்
சரவா சிவயோ கதயா பரனே. (45)

ராகம் - மாண்டு

எந்தா யுமெனக் கருடந் தையுநீ
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
கந்தா கதிர்வே லவனே யுமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே. (46)

ஆறு றையுநீத் ததன்மே னிலையைப்
பேறு வடியேன் பெறுமா றுளதோ
சீறு வருசூர் சிதைவித் திமையோர்
கூறு வுலகங் குளிர்வித் தவனே. (47)

அறிவொன் றறநின் றறிவா ரறிவிற்
பிறிவொன் றறநின் றபிரா னலையோ
செறிவொன் றறவந் திருளே சிதைய
வெறிவென் றவரோ டுறும்வே லவனே. (48)

தன்னந் தனிநின் றதுதா னறிய
இன்னம்மொருவர்க் கிசைவிப் பதுவோ
மின்னுங் கதிர்வேல் விகிர்தா நினைவார்
கின்னங் களையுங் க்ருபைசூழ் சுடரே. (49)

மதிகெட் டறவா டிமயங் கியறக்
கதிகெட் டவமே கெடவோ கடவேன்
னதிபுத் திரஞா னசுகா திபவத்
திதிபுத்திரர்வீ றடுசே வகனே, (50)

ராகம் - மத்தியமாவதி

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவா யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே. (51)

14. நன்றி மறவாத் தன்மை

ராகம்-கேதாரகௌளம் சௌராஷ்டிரம். தாளம்-ஆதி

கொந்து வார்குர வடியினு மடியவர்
சிந்தை வாரிஜ நடுவினு நெறிபல
கொண்ட வேதநன் முடியினு மருவிய
குருநாதா

கொங்கி லேர்தரு பழநியி லறுமுக
செந்தில் காவல தணிகையி லிணையிலி
கொந்து காவென மொழிதர வருசம
யவிரோத;

தந்த்ர வாதிகள் பெறவரி யதுபிறர்
சந்தியாதது தனதென் வருமொரு
சம்ப்ர தாயமு மிதுவென வுரைசெய்து
விரைநீபச்-

சஞ்சரீகரி கரமுரல் தமனிய
கிண்கிணீமுக விதபத யுகமலர்
தந்த பேரருள் கனவிலு நனவிலு
மறவேனே;

சிந்து வாரமு மிதழியு மிளநவ
சந்த்ர ரேகையு மரவமு மணிதரு
செஞ்ச டாதரர் திருமக வெனவரு
முருகோனே-

செண்ப காடவி யினுமிக னினுமுயர்
சந்த னுடவி யினுமுறை குறமகள்
செம்பொனூபுர கமலமும் வளையணி
புதுவேயும்;

இந்து வாண்முக வனசமு ம்ருகமத
குங்கு மாசல யுகளமு மதுரித
இந்த ளாம்ருத வசனமு முறுவலு மபிராம-

இந்த்ர கோபமு மரகத வடிவமு
மிந்த்ர சாபமு மிநுகுழையொடுபொரு
மிந்த்ர நீலமு மடலிடை யெழுதிய
பெருமாளே.

ராகம்-ஆரபி, தோடி. தாளம்-ஆதி

ஆனத ஞான புத்தி யைக்கொ டுத்ததும்
ஆராயு நூல்க ளிற்க ருத்த ளித்ததும்
ஆதேச வாழ்வி னிற்ப்ர மித்தி ளைத்துயி
ரழியாதே-

ஆசாப யோதியைக்க டக்க விட்டதும்
வாசாம கோசரத்திருத்து வித்ததும்
ஆபாத னேன்மி கப்ர சித்தி பெற்றினி
துலகேழும்;

யானைக நாம அற்பு தத்தி ருப்புகழ்
தேனூற வோதி யெத்தி சைப்பு றத்தினும்
ஏடேவு ராஜ தத்தி னைப்பணித்ததும்
இடராழி-

ஏறாத மாம லத்ர யக்கு ணத்ரய
நாறுவி கார புற்பு தப்பி றப்பற
ஏகம மாயெனக்க நுக்ர கித்ததும்
மறவேனே;

மாநாக நாண்வ ளைப்பு ரத்து வக்கியொர்
மாமேரு பூத ரத்த னுப்பி டித்தொரு
மாலாய வாளி யைத்தொ டுத்த ரக்கரி
லொருமூவர்-

மாளாது பாத கப்பு ரத்ர யத்தவர்
தாளாக வேமு தற்சி ரித்த வித்தகர்
வாழ்வேவ லாரி பெற்றெடுத்த கற்பக
வனமேவும்;

தேநாய காளனத் துதித்த வுத்தம
வாளுடர் வாழு விக்ர மத்தி ருங்கழல்
சேராத சூர னைத்து ணித்த டக்கிய
வனமோகிச்-

சேறாய சோரி புக்க ளக்கர் திட்டெழ
மாறுநி சாச ரக்கு லத்தை யிப்படி
சீராவி னால றுத்த றுத்தொ துக்கிய
பெருமாளே. (2)

15. முருகன் பெருமை

மொய்தா ரணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன்
முத்தமிழால்
வைதாரை யுமங்கு வாழவைப் போன்வெய்ய
வாரணம்போற்

கைதா னிருப துடையான் தலை பத்துங் கத்தரிக்க
எய்தான் மருக னுமையாள் பயந்த விலஞ்சி
யமே. (1)

ராகம்-பீம்பிளாஸ்மிசரம். தாளம்-ஆதி

கந்த னென்ற பெயரா னிடங்
காதல் கொண்டேன் தோழி
காரண னுலகுக் கெல்லாங்
கதிர்காமன் தோழி
எந்த னுள்ளங் கொள்ளைகொண்ட
கள்வனடி தோழி
எல்லாவற்றிலு நிறைந்த
காந்தனடி தோழி
தானென்றகந்தை கொண்டாற்
தாளானடி தோழி
தக்ஷணமதை யழித்து
ரக்ஷிப்பாண்டி தோழி

தன்னந்தனியானவற்கு
துணையாவான் தோழி
தன்னையறமறந்தாரையுந்
தான் மறவான் தோழி
நானற்றாருள்ளங் கோயில்
கொண்டவண்டி தோழி
நல்ல தெல்லாந் தன்னிடத்தே
கொண்டவண்டி தோழி
தேனொத்த பண்ணிசையிற்
தேர்ந்தவண்டி தோழி
திக்கியன்பாய் பாடினாலும்
திருப்திகொள்வான் தோழி

தேவாதிதேவர் தொழும்
தெய்வமடி தோழி
தெய்வயானை [வள்ளி] தழுவு மெந்தன்
தெய்வமடி தோழி

பன்னிருகைகொண்டன்பர்
பயமழிப்பான் தோழி
தன்னிலையைத் தந்தன்பரைத்
தாங்கிடுவான் தோழி - (கந்தனென்ற)

கல்லெனச்சிலம் பொலிக்க
வருவானடி தோழி
கல்நெஞ்ச முருக்குமவன்
வேலிணையி தோழி

அன்பருள்ளங்குளிர ஆடும்
மயிலானடி தோழி
இன்பம் வரக் கூவுமவன்
சேவற்கொடி தோழி

அகன்ற மார்பிற்கடம்புகண்டா
லாசைவரும் தோழி
புகன்ற சொல்லில் வேதமணம்
வீசுமடி தோழி

ஆறுமுகப் புன்சிரிப்பைக்
கண்டுவிட்டால் தோழி
ஆ! ஆ!! இது வேசத்திய
இன்பமடி தோழி

உருகிமுருகா என்றவர்முன்
ஓடிவருவான் தோழி
வருக வருக என்றவனை
வாழ்த்திடுவோந் தோழி

என்னவென்று சொல்வேனடி
என் முருகன் பெருமை
இன்பமாக ஹரா ஹரா
என்றாடிடுவோந் தோழி

ஆதிபராசக்திபாலன் அழகன்
கதிர்காமன்
ஆவலையனைத்தின்புமுற
ஓடிவாடி தோழி.

(கந்தனென்ற)

---

16. போற்றி.

ராகம் - மத்திமாவதி

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி
கருணை போற்றி
எவருந் துதிக்க நின்ற வீராறு தோள்
போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகுஞ் செவ்வேன் மலரடி
போற்றி யன்னான்
சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல்
போற்றி போற்றி.

17. ஆனந்தம்.

ராகம் - ஷண்முகப்பிரியா

போக்கும் வரவு மிரவும் பகலும் புறம்புமுள்ளும்
வாக்கும் வடிவு முடிவுமில் லாதொன்று வந்து
வந்து
தாக்கு மனோலயந் தானே தருமெனைத்
தன்வசத்தே
ஆக்கு மறுமுக வாசொல் லொணாஇந்த
வானந்தமே.

---

18. நமஸ்காரம்.

ராகமாலிகை.

வேலு மயிலு நினைந்தவர்
தந்துயர் தீர அருள்தரு கந்தா நின்னருள்தாராய்
முருகா சரணம் சரணம்!

பணியு மடியார் சிந்தை மெய்ப்
பொருளதாக நவில் சரவணபவா
சரணம் சரணம்!

அடியவ ரிச்சையி லெவை யெவையுற்றன
அவைதரு வித்தருள் பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

வேண்டிய போதடியார் வேண்டிய போகமது
வேண்ட வெறாதுதவு பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

வேண்டுமடியர் புலவர் வேண்ட அரிய பொருளை
வேண்டுமளவி லுதவும் பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

சிவமார் திருப்புகழை எனுமுறையினிற் புகழ
சிவஞான சித்திதனை யருள்வாயே
முருகா சரணம் சரணம்!

கலியாண சுபுத்திரனாக
குறமாது தனக்குவிதேனாக
கவினாரு புயத்திலுலாவி விளையாடிக்-

களிகூரு முனைத் துணைதேடு
மடியேனைச் சுகப்படவே வை
கடனாகு மிதுக்கனமாகு முருகோனே
சரணம் சரணம்!

சஞ்சலமான பைத்தியமாகி தடுமாறித்
தவியாமல் பிறப்பையும் நாடி
யதுவேரை யறுத்துனை யோதி
தலமீதில் பிழைத்திடவே நின்னருள்தாராய்
பவரோக வைத்திய நாதப் பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

சகல துக்க முமறச் சகல சற்குணம் வரத்
தரணியிற் புகழ் பெறத் தகைமை
பெற்றுனது பொற்
சரண மெப்பொழுது நட்பொடு நினைத்திட
அருள் தருவாயே
முருகா சரணம் சரணம்!

நினைத்த காரியம் அநுக்கூலமே புரி பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

வழைக் கிரங்கும் பெருமாளே சரணம் சரணம்!
வழைகள் வியாகுல மிதேதெனு விருவினை
யேவர் புகழ்வார் மறையுமென்சொலாதோ
முருகா சரணம் சரணம்!

குறிஞ்சிவாழும் மறவர்நாயக ஆதிவிநாயக
ரிளைய நாயக காவிரி நாயக
வடிவிநாயக ஆனைத நாயக எங்கள் மானின்

மயிழுநாயக தேவர்கள் நாயக
கவுரி நாயகனுர் குருநாயக
வடிவதாமலே யாவையு மேவிய தம்பிரானே
சரணம் சரணம்!

சிவத்தின்சாமி மயில்மிசை நடிக்குஞ்சாமி
யெமதுளே
சிறக்குஞ்சாமி சொருபமி தொளிகாணச்
செழிக்குஞ்சாமி பிறவியை யொழிக்குஞ்சாமி
பவமதை
தெழிக்குஞ்சாமி முனிவர்க ளிடமேவும்
தவத்தின்சாமி புரிபிழை பொறுக்குஞ்சாமி
குடிநிலை
தரிக்குஞ்சாமி யசுரர்கள் பொடியாகச்
சதைக்குஞ்சாமி யெமைப்பணி விதிக்குஞ்சாமி
சரவண
தகப்பன்சாமி யெனவரு பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

கலக்குண்டாகு புவிதனிலெனக்குண்டாகு
[பணிவிடை
கணக்குண்டாதல் திருவுள மறியாதோ
முருகா சரணம் சரணம்!

அசல குலபதி தருமொரு திருமகள்
அமலை விமலைகளெழுவரும் வழிபட
அருளி அருணையி லுறைதரு மிறையவ
ளபிராமி-

அநகை அநுபவை அநுதயை அபிநவை
அதல முதலெழு தலமிவை முறைமுறை
அடைய அருளிய பழையவ ளருளிய
சிறியோனே
முருகா சரணம் சரணம்!

வசுவ பசுபதி மகிழ்தர வொருமொழி
மவுன மருளிய மகிமையு மிமையவர்
மரபில் வனிதையும் வனசரர் புதல்வியும்
வடிவேலும்

மயிலு மியலறி புலமையு முபநிட
மதுர கவிதையும் விதரண கருணையும்
வடிவு மிளமையும் வளமையு மழகிய
பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

இனி யடியேனுக் கிசைய இதுபொருளென
[அறிவுறவொரு
வசனமுற இரு வினையற மலமற
இரவு பகலற எனதற நினதற அநுபூதி

இனிமை தருமொரு தனிமையை மறைகளி
னிறுதி யறுதியி டவரிய பெறுதியை
இருமை யொருமையில் பெருமையை
வெளிபட மொழிவாயே முருகா
சரணம் சரணம்!

ஆடிய மயிலினை யொப்புற்று
பீலியு மிலையுமு டுத்திட்டு
ஆரிறு மழகுறி கப்பெற்று யவளுளும்

ஆகிய விதகம்பிசை யுற்றிட்டு
மானின மருளவி ழித்திட்டு
ஆயுத யவமொரு கைச்சுற்றி விளையாடும்;

வேடுவர் சிறுமி யொருத்திக்கு
யான் வழி யடிமையெனச் செப்பி
விறுள அடியிணை யைப்பற்றி பலகாலும்
வேதமு மமரு மெய்ச் சக்ர
வாளமு மறியவி லைப்பட்டு
பேருவில் மிகவு மெழுத்திட்ட பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

அந்தண்மறை வேள்வி காவற்கார சரணம்!
செந்தமிழ் சொல் பாவின் மாலைக்காரா சரணம்!
அண்ட ரூபகார சேவற்காரா சரணம்!
முடிமேலே அஞ்சலி செய்வோர்கள்
நேயக்காரா சரணம்!
குன்றுருவ எவும் வேலைக்கார சரணம்!
அந்தம் வெகுவான ரூபக்கார சரணம்!
எழிலான சிந்தூரமின் மேவு போகக்கார
சரணம்!

விந்தை குறமாது வேளைக்கார சரணம்!
செஞ் சொலடியார்கள் வாரக்கார சரணம்!
எதிரான செஞ்சமரை மாயு மாயக்கார
சரணம்!
துங்கரண சூர சூறைக்கார சரணம்!
செந்தினகர் வாழுமாண்மைக்காரப்
பெருமாளே சரணம்! சரணம்!

நான்முஞ்சர் மனைவாசல் தேடித் தேடி யுழலாமல்
எனக்கு முந்தை வினையே வாராமற் போக
செம்பொன் மயில் மீதிலெப்போது
வருவாயோ? முருகா சரணம் சரணம்!

வேதமூர்த்தி திருத்தணி வெற்புறை
சோதி கார்த்திகை பெற்ற விளக்கொளியே!

அடியேன் வினைப்பகை யறுத்து, நினைத்ததும்
முடித்து
மனத்துயர் கெடுத்து, அடியேனை வளர்த்தருள்
கிருபைக் கடலே முருகா சரணம்! சரணம்!

சித்ரக வித்துவ சத்த மிகுத்ததி
ருப்புக ழைச் சிறிதடியே னுஞ்
செப்பென வைத்துல கிற்பரவத்தெரி
சித்தவ நுக்ரக மறவேனே
முருகா சரணம் சரணம்!

நீ தந்த பொருள் கனவிலு நனவிலு மறவேனே
முருகா சரணம் சரணம்!

ராகம் - மாயாமாளவகௌளம்

தோலாற் சுவர்வைத்து நாலாறு காலிற்
சுமத்தியிரு
காலா லெழுப்பி வளைமுது கோட்டிக்கைந்
நாற்றிநரம்
பாலார்க் கையிட்டுத் தசைகொண்டு மேய்ந்த
அகம்பிரிந்தால்
வேலாற் கிரிதொளைத் தோளிரு தாளன்றி
வேறில்லையே. (1)

ராகம் - முகாரி

கதிதனை யொன்றையுங் காண்கின்றி லேன்கந்த
வேல்முருகா
நதிதனை யன்னபொய் வாழ்விலன் பாய் நரம்
பாற்பொதிந்த
பொதிதனை யுங்கொண்டு திண்டாடு மாறெனைப்
போதவிட்ட
விதிதனை நொந்து நொந் திங்கேயென் றன்மனம்
வேகின்றதே. (2)

ராகம் - கானடா

காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்தெனைக்
காத்தருளாய்
தூவிக் குலமயில் வாகன னேதுணை யேதுமின்றித்
தாவிப் படரக் கொழுகொம் பிலாத தனிக்
கொடிபோற்
பாவித் தனிமனந் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்
கின்றதே. (3)

ராகம் - கரகப்பிரியா

மைவருங் கண்டத்தர் மைந்தகந் தாவென்று
வாழ்த்து மிந்தக்
கைவருந் தொண்டன்றி மற்றறி யேன்கற்ற
கல்வியும் போய்ப்
பைவருங் கேளும் பதியுங் கதறப் பழகிநிற்கும்
ஐவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன்
னடைக்கலமே. (4)

19. மங்களம்.

ராகமாலிகை. தாளம்-ஆதி

முருகா முருகா முருகா முருகா
முருகா முருகா திருமால் மருகா

வருக வருக வரமே தருக
பெருகா தலுடன் பணிந்தே னருள்தா
திருவுங் கலையும் மலையின் மகளும்
தினமுந் தழுவும் மழலை குகனே. (1)

அணியும் மணியு மடியார் விழியும்
அணியுந் தோளா அழகா வருக
அடியா ருளமே அமருந் தேவா
முடியா முதலே முருகா சரணம். (2)

கணமு முனைநான் மறவேன் மறவேன்
கருணைக் கடலே கண்ணின் மணியே
வேலும் மயிலுங் கோழிக் கொடியும்
விரும்பிக் கொள்ளும் விமலா சரணம். (3)

காலின் சிலம்பி னொலி-கொஞ் சிடவே
கந்தா குதித்தென் முன்னே வருவாய்
பாலில் நெய்போற் பலவுயிருள் நீ
பரிவாய் நின்றாய் பரி பூரணனே. (4)

அருளும் பொருளும் அருள் வான் நீயே
மருளும் மனமும் மாற்றுவா னீயே
பொருளுள் அழியாப் பொருளும் நீயே
புனிதா முருகா தருவாய் உன்னை. (5)

உந்தனை நினைந்து வந்தனை செய்து
தொந்தங் கடந்து சுகம் பெற்றிடவே
சந்திர முகமும் திருத்தாள் மலரும்
செந்தமிழ் முருகா இன்றருள் தரவா. (6)

அன்னையுந் தந்தையும் அன்பரா வானும்
என்னையு மானிடனாக்கிய கோனும்
பன்னிரு கையுடன் பவமழிப் பானும்
கன்னி பராசக்தி பால நீயன்றோ. (7)

பாடும் பணியே பணியாய் யன்பர்
கூடும் இடமே கோவில தென்று
நாடும் மனமே படைக்க வெனக்கு
ஆடும் மயிலா அருள்தா அருள்தா. (8)

முருகன் குமரன் குகனென் றுமொழிந்து
உருகும் அடியார் நடுவே யிருந்து
பெருகா தற்கண் ணீர்வூற் றெழவே
பேயாய் திரிய இன்றருள் பாலா. (9)

முருகா திருமால் மருகா வருக
வருக உனை நான் மறவா வகையில்
தருக வரமே வேலுடா வுள்ளம்
தருக வருக ஒன்று கிடவே. (10)

நெஞ்சக் கனகல் உருகச் செய்தாய்
வஞ்சப் பகைகள் ஒழியச் செய்தாய்
கொஞ்சி யேயுன்னை ப்பாடச் செய்து
அஞ்சே லெனவெனை யாண்டா யப்பா. (11)

ஞாலம் எல்லாம் நீயே யானாய்
யானும் நீயும் ஒன்றே என்றாய்
பாலும் தேனும் கலந்தாற் போலே
பரமா னந்தம் பெற்றேன் பெற்றேன். (12)

முருகா திருமால் மருகா சரணம்
முருகா குறமின் கணவா சரணம்
முருகா அன்பர் விருந்தே சரணம்
முருகா அருணை கிரியே சரணம். (13)

முருகா வாழ்க நினதிரு பாதம்
முருகா வாழ்க திருச்சத் சங்கம்
முருகா வாழ்க நின்புகழ் சொல்வோர்
முருகா வாழ்க எல்லா உலகும். (14)

ராகம் - மத்திமாவதி

ஆறிரு தடங்தோள் வாழ்க அறுமுகம்வாழ்க
வெற்பை
கூறுசெய்தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்கச்
செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞைவாழ்க யானைதன் அணங்குவாழ்க
மாறிலா வள்ளிவாழ்க வாழ்க சீரடியாரெல்லாம்.

20. சாந்தி

ஆடும் பரிவேல் அணி சேவலெனப்
பாடும் பணி பெறில் அதுவே சாந்தி
முருகன் குமரன் குகனென்று மொழிக்
துருகும் செயல் பெறில் அதுவே சாந்தி
உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றொளியன்றென நின்றதுவே சாந்தி
ஆசாங்களந்தகளாயின பின்
பேசா அநுபூதி பிறக்குமிதுவே சாந்தி.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.
